

# Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 137

trettioåttonde årgången

3. juni 1995

Svensk utgåva

## Meddelanden och upplysningar

### Informationsnummer

### Innehållsförteckning

sida

#### I Meddelanden

#### Domstolen

#### DOMSTOLEN

|             |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       |
|-------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| 95/C 137/01 | Domstolens dom av den 28 mars 1995 i mål C-346/93 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal): Kleinwort Benson Ltd mot City of Glasgow District Council (" <i>Brysselkonventionen – Nationell rätt som tar denna till förebild – Tolkning – Fråga som ställs i begäran om förhandsavgörande – Domstolens obehörighet</i> ") ..... 1                                                                                                                                                                                                                          |
| 95/C 137/02 | Domstolens dom av den 4 April 1995 i mål C-348/93, Europeiska gemenskapernas kommission mot Italienska republiken (" <i>Underlåtenhet – Statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden – Återkrav – Offentligt holdingbolag</i> ") ..... 1                                                                                                                                                                                                                                                                                                              |
| 95/C 137/03 | Domstolens dom av den 4 april 1995 i mål C-350/93: Europeiska gemenskapernas kommission mot Italienska republiken (" <i>Underlåtenhet – Statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden – Återkrav – Offentligt holdingbolag</i> ") ..... 2                                                                                                                                                                                                                                                                                                              |
| 95/C 137/04 | Domstolens dom av den 5 april 1995 i mål C-103/94 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal des affaires de sécurité sociale i Nanterre (Frankrike)): Zoulika Krid mot Caisse nationale d'assurance vieillesse des travailleurs salariés (CNAVTS) (" <i>Samarbetsavtalet mellan EEG och Algeriet – Artikel 39.1 – Direkt effekt – Icke-diskrimineringsprincipen – Tillämpningsområde – Änkan efter en algerisk arbetstagare som varit sysselsatt i en medlemsstat – Tilläggsförmån från Fonds national de solidarité (nationella solidaritetsfonden)</i> ") ..... 2 |
| 95/C 137/05 | Domstolens dom (sjätte avdelningen) dom av den 6 april 1995 i de förenade målen nr C-241/91 P och C-242/91 P: Rádío Telefís Éireann (RTE) och Independent Television Publications Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission (" <i>Konkurrens – Missbruk av dominerande ställning – Upphovsrätt</i> ") ..... 3                                                                                                                                                                                                                                                      |

SV

|             |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           |   |
|-------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---|
| 95/C 137/06 | Domstolens dom (andra avdelningen) av den 6 april 1995 i målet C-299/93: Ernst Bauer mot Europeiska gemenskapernas kommission ( <i>"Skiljedomsklausul – Hyresavtal för bostadshus – Fastställande av hyra – Uppsägning – Skadestånd"</i> )                                                                                                                                                                                                                | 3 |
| 95/C 137/07 | Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 6 april 1995 i mål C-310/93 P, BPB Industries plc och British Gypsum Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission ( <i>"Konkurrens – Missbruk av dominerande ställning – Exklusivt inköpsavtal – Lojalitetsrabatt – Påverkan på handeln mellan medlemsstater – Ansvar för överträdelse"</i> )                                                                                                                  | 4 |
| 95/C 137/08 | Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 6 april 1995 i mål C-315/93 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van eerste aanleg te Gent (Belgien)): 1) Flip CV, 2) O. Verdegem NV mot Belgische Staat ( <i>"Jordbruk – Bekämpning av klassisk svinpest – Ersättning till ägare av svin som har slaktats"</i> )                                                                                                                                      | 4 |
| 95/C 137/09 | Domstolens dom (andra avdelningen) av den 6 april 1995 i mål C-325/93 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal du travail i Bryssel): Union nationale des mutualités socialistes mot Aldo Del Grosso ( <i>"Sammanträffande av sociala förmåner – Tolkning av förordning (EEG) nr 1408/71"</i> )                                                                                                                                                        | 5 |
| 95/C 137/10 | Domstolens dom av den 6 april 1995 i mål C 439/93 (begäran om förhandsavgörande av den franska Cour de cassation), Lloyd's Register of Shipping mot Société Campenon Bernard ( <i>"Brysselkonventionen – Artikel 5 punkt 5 – Tvist som hänför sig till verksamheten vid en filial"</i> )                                                                                                                                                                  | 5 |
| 95/C 137/11 | Domstolens dom (femte avdelningen) av den 6 april 1995 i mål C-4/94 (begäran om förhandsavgörande från Queen's Bench Division of the High Court of Justice i målet mellan BLP Group plc och Commissioners of Customs & Excise ( <i>"Mervärdesskatt – Tolkingen av artikel 2 i direktiv 67/227/EEG och artikel 17.2 i direktiv 77/388/EEG – Avdrag för ingående mervärdesskatt på varor eller tjänster som hänför sig till skattefria transaktioner"</i> ) | 6 |
| 95/C 137/12 | Domstolens dom (sjätte avdelningen) den 6 april 1995 i mål C-147/94 Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien ( <i>"Medlemsstats fördragsbrott – Ett direktiv ej genomfört"</i> )                                                                                                                                                                                                                                                     | 6 |
| 95/C 137/13 | Mål C-54/95: Talan väckt den 2 mars 1995 av Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska gemenskapernas kommission                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | 7 |
| 95/C 137/14 | Mål C-59/95: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut från Sozialgericht Nürnberg av den 16 januari 1995 i målet mellan Francisco Bastos Moriana m.fl. och Bundesanstalt für Arbeit, Kindergeldstelle                                                                                                                                                                                                                                                   | 8 |
| 95/C 137/15 | Mål C-62/95: Talan väckt den 28 juni 1993 av Hanseatische Industrie-Beteiligungen GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           | 9 |
| 95/C 137/16 | Mål C-63/95: Talan väckt den 1 juli 1993 av Bremer Vulkan Verbund AG mot Europeiska gemenskapernas kommission                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             | 9 |

| <u>Informationsnummer</u> | Innehållsförteckning (Fortsättning)                                                                                                                                                                                                                                                                 | sida |
|---------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 95/C 137/17               | Mål C-69/95: Talan väckt den 10 mars av Italienska republiken mot Europeiska gemenskapernas kommission .....                                                                                                                                                                                        | 9    |
| 95/C 137/18               | Mål C-73/92 P: Överklagande av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts (första avdelningen) dom av den 12 januari 1995 i mål T-102/92 mellan VIHO Europe BV och Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Parker Pen Ltd; överklagandet ingavs den 14 mars 1995 av VIHO Europe BV ..... | 10   |
| 95/C 137/19               | Mål C-82/95: Talan väckt den 20 mars 1995 av Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland .....                                                                                                                                                                                     | 10   |
| 95/C 137/20               | Mål C-83/95: Talan väckt den 20 mars 1995 av Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland .....                                                                                                                                                                                     | 11   |
| 95/C 137/21               | Mål C-84/95: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Supreme Court, Dublin, av den 12 februari 1995 i målet Bosphorus Hava Yollari Turizm ve Ticaret As mot Minister for Transport, Energy and Communications, Ireland and the Attorney General .....                                         | 11   |
| 95/C 137/22               | Mål C-85/95: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut från Bundesfinanzhof av den 12 oktober 1994 i målet mellan John Reisdorf och Finanzamt Köln-West .....                                                                                                                                      | 11   |
| 95/C 137/23               | Mål C-88/95: Begäran om förhandsavgörande ingiven enligt beslut av Juzgado de lo Social nº 2 de Santiago de Compostela, meddelat den 9 mars 1995, i målet mellan Bernardina Martínez Losada och Instituto Nacional de empleo samt Instituto Nacional de la Seguridad Social .....                   | 12   |
| 95/C 137/24               | Mål C-92/95: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av den 13 mars 1995 av Tribunale di Genova – Sezione I civile – i målet mellan Nuova Castelli SpA och Amministrazione delle Finanze dello Stato .....                                                                                       | 12   |
| 95/C 137/25               | Mål C-99/95: Begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden av den 24 mars 1995 i målet Saueressig GmbH & Co. mot Forbo-Krommenie BV .....                                                                                                                                             | 12   |
| 95/C 137/26               | Mål C-100/95: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut från Finanzgericht Bremen av den 7 mars 1995 i målet mellan Brigitte Kording och Senator für Finanzen ....                                                                                                                                 | 13   |
| 95/C 137/27               | Målen C-102/95 och C 103/95: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av den 13 mars 1995 av Juzgado de lo Social no 1 de Santiago de Compostela i målen Manuel Eugenio Fernández Balado och José Paredes mot Instituto Nacional de Empleo och Instituto Nacional de la Seguridad Social .....    | 13   |
| 95/C 137/28               | Mål C-106/95: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesgerichtshof – II. Zivilsenat – den 6 mars 1995 i målet mellan MSG, Mainschiffahrts-Genossenschaft e.G. och Les Gravières Rhénanes S.A.R.L. ....                                                                                   | 13   |
| 95/C 137/29               | Mål C-109/95: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Polymeles Protodikeio Athinon av den 29 mars 1995 i målet ASTIR A.E. mot den grekiska staten .....                                                                                                                                      | 14   |

|             |                                                                                                                                                                                                                                                                                         |    |
|-------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| 95/C 137/30 | Målen C-112/95, C-119/95 och C-123/95: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut i februari och mars 1995 av Pretura Circondariale di Roma – Sezioni distaccate di Tivoli e di Castelnuovo di Porto – i brottmålen mot Giuseppe Salmaggi, Salvatore Pasquire och Massimo Zappone ..... | 14 |
| 95/C 137/31 | Mål C-120/95: Begäran om förhandsavgörande ingiven enligt beslut av Conseil arbitral des assurances sociales av den 5 april 1995, i målet Nicolas Decker mot Caisse de maladie des employés privés .....                                                                                | 14 |
| 95/C 137/32 | Mål C-125/95: Talan anhängiggjord den 11 april 1995 av Europeiska gemenskapernas kommission mot Portugisiska Republiken .....                                                                                                                                                           | 15 |
| 95/C 137/33 | Avskrivning av mål nr C-415/92 .....                                                                                                                                                                                                                                                    | 15 |
| 95/C 137/34 | Avskrivning av mål nr C-397/93 .....                                                                                                                                                                                                                                                    | 15 |
| 95/C 137/35 | Avskrivning av mål nr C-52/94 .....                                                                                                                                                                                                                                                     | 15 |
| 95/C 137/36 | Avskrivning av mål nr C-89/94 .....                                                                                                                                                                                                                                                     | 15 |
| 95/C 137/37 | Avskrivning av mål nr C-100/94 .....                                                                                                                                                                                                                                                    | 16 |
| 95/C 137/38 | Avskrivning av mål nr C-176/94 .....                                                                                                                                                                                                                                                    | 16 |

## FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

|             |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          |    |
|-------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| 95/C 137/39 | Förstainstansrättens dom av den 6 april 1995 i de förenade målen T-80/89, T-81/89, T-83/89, T-87/89, T-88/89, T-90/89, T-93/89, T-95/89, T-97/89, T-99/89, T-100/89, T-101/89, T-103/89, T-105/89, T-107/89 och T-112/89, BASF AG och andra mot Europeiska gemenskapernas kommission ( <i>Konkurrens – Förfarande – Behörighet – Kommissionens arbetsordning</i> ) ..... | 16 |
| 95/C 137/40 | Förstainstansrättens dom av den 6 april 1995 i mål T-141/89, Tréfileurope Sales SARL mot Europeiska gemenskapernas kommission ( <i>Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget</i> ) .....                                                                                                                                                                   | 17 |
| 95/C 137/41 | Förstainstansrättens dom av den 6 april 1995 i mål T-142/89, Usines Gustave Boël SA mot Europeiska gemenskapernas kommission ( <i>Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget</i> ) .....                                                                                                                                                                    | 17 |
| 95/C 137/42 | Förstainstansrättens dom av den 6 april 1995 i mål nr T-143/89, Ferriere Nord SpA mot Europeiska gemenskapernas kommission ( <i>Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget</i> ) .....                                                                                                                                                                      | 18 |
| 95/C 137/43 | Förstainstansrättens dom av den 6 april 1995 i mål nr T-144/89, Cockerill Sambre mot Europeiska gemenskapernas kommission ( <i>Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget</i> ) .....                                                                                                                                                                       | 18 |

| <u>Informationsnummer</u> | Innehållsförteckning (Fortsättning)                                                                                                                                                                                                                                                                      | sida |
|---------------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 95/C 137/44               | Förstainstansrättens dom av den 6 april 1995 i mål nr T-145/89, Baustahlgewebe GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission ( <i>Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget</i> )                                                                                                          | 18   |
| 95/C 137/45               | Förstainstansrättens dom av den 6 april 1995 i mål nr T-147/89, Société métallurgique de Normandie mot Europeiska gemenskapernas kommission ( <i>Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget</i> )                                                                                           | 19   |
| 95/C 137/46               | Förstainstansrättens dom av den 6 april 1995 i mål nr T-148/89, Tréfilunion SA mot Europeiska gemenskapernas kommission ( <i>Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget</i> )                                                                                                               | 19   |
| 95/C 137/47               | Förstainstansrättens dom av den 6 april 1995 i mål nr T-149/89, Sotralentz SA mot Europeiska gemenskapernas kommission ( <i>Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget</i> )                                                                                                                | 19   |
| 95/C 137/48               | Förstainstansrättens dom av den 6 april 1995 i mål nr T-150/89, G. B. Martinelli mot Europeiska gemenskapernas kommission ( <i>Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget</i> )                                                                                                             | 20   |
| 95/C 137/49               | Förstainstansrättens dom av den 6 april 1995 i mål nr T-151/89, Société des treillis et panneaux soudés SA mot Europeiska gemenskapernas kommission ( <i>Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget</i> )                                                                                   | 20   |
| 95/C 137/50               | Förstainstansrättens dom av den 6 april 1995 i mål nr T-152/89, ILRO SpA mot Europeiska gemenskapernas kommission ( <i>Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget</i> )                                                                                                                     | 20   |
| 95/C 137/51               | Förstainstansrättens dom av den 27 april 1995 i mål nr T-443/93, Casillo Grani snc mot Europeiska gemenskapernas kommission ( <i>Statligt stöd – Sökanden försatt i konkurs – Intresse av att agera – Nedläggande av mål</i> )                                                                           | 21   |
| 95/C 137/52               | Förstainstansrättens beslut av den 8 mars 1995 Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt i mål T-2/93 rättegångskostnader, Société anonyme à participation ouvrière Compagnie national Air France mot Europeiska gemenskapernas kommission ( <i>Konkurrens – Uppskattning av rättegångskostnader</i> ) | 21   |
| 95/C 137/53               | Beslut av förstainstansrättens ordförande den 24 februari 1995 i mål T-2/95 R mellan Industrie des poudres sphériques och Europeiska unionens råd                                                                                                                                                        | 21   |
| 95/C 137/54               | Beslut av förstainstansrättens ordförande den 15 mars 1995 i mål T-6/95 R, Cantine dei Colli Berici coop. arl mot Europeiska gemenskapernas kommission                                                                                                                                                   | 22   |
| 95/C 137/55               | Beslut av förstainstansrättens ordförande den 31 mars 1995 i mål T-40/95 R, Philippe Guebels mot Europeiska gemenskapernas kommission                                                                                                                                                                    | 22   |
| 95/C 137/56               | Beslut av förstainstansrättens ordförande den 10 april 1995 i mål T-66/95 R, Hedwig Kuchlenz-Winter mot Europeiska gemenskapernas kommission                                                                                                                                                             | 22   |
| 95/C 137/57               | Mål T-36/95: Talan väckt den 17 februari 1995 av Syndicat National de l'Industrie Cimentière (SFIC) mot Europeiska gemenskapernas kommission                                                                                                                                                             | 23   |

| <u>Informationsnummer</u> | Innehållsförteckning (Fortsättning)                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        | sida |
|---------------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 95/C 137/58               | Mål T-49/95: Talan väckt den 21 februari 1995 av Van Megen Sports Group B. V. mot Europeiska gemenskapernas kommission .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                               | 23   |
| 95/C 137/59               | Mål T-56/95: Talan väckt den 23 februari 1995 av Castle Cement Ltd. mot Europeiska gemenskapernas kommission .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         | 23   |
| 95/C 137/60               | Mål T-61/95: Talan väckt den 23 februari 1995 av CIMPOR – Cimentos de Portugal, S.A. mot Europeiska gemenskapernas kommission .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                        | 24   |
| 95/C 137/61               | Mål T-62/95: Talan väckt den 23 februari 1995 av SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento, S.A. mot Europeiska gemenskapernas kommission .....                                                                                                                                                                                                                                                                                             | 25   |
| 95/C 137/62               | Mål T-63/95: Talan väckt den 23 februari 1995 av ATIC – Associação Técnica da Indústria de Cimento mot Europeiska gemenskapernas kommission .....                                                                                                                                                                                                                                                                                          | 26   |
| 95/C 137/63               | Mål T-66/95: Talan väckt den 24 februari 1995 av Hedwig Kuchlenz-Winter mot Europeiska gemenskapernas kommission .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 26   |
| 95/C 137/64               | Mål T-70/95: Talan väckt den 28 februari 1995 av Aker a.s. mot Europeiska gemenskapernas kommission .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  | 27   |
| 95/C 137/65               | Mål T-71/95: Talan väckt den 28 februari 1995 av Euroc AB mot Europeiska gemenskapernas kommission .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   | 28   |
| 95/C 137/66               | Mål T-75/95: Talan väckt den 3 mars 1995 av Günzler Aluminium GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | 28   |
| 95/C 137/67               | Mål T-77/95: Talan väckt den 6 mars 1995 av bolagen Syndicat Français de l'Express International (SFEI), DHL International, SERVICE CRIE och MAY COURIER mot Europeiska gemenskapernas kommission .....                                                                                                                                                                                                                                    | 29   |
| 95/C 137/68               | Mål T-81/95: Talan väckt den 9 mars 1995 av Interhotel, Sociedade internacional de Hotéis, SARL mot Europeiska gemenskapernas kommission .....                                                                                                                                                                                                                                                                                             | 29   |
| 95/C 137/69               | Mål T-82/95: Talan väckt den 13 mars 1995 av Carmen Gómez de Enterría y Sanchez mot Europaparlamentet .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                | 30   |
| 95/C 137/70               | Mål T-83/95: Talan väckt den 16 mars 1995 av Associação dos Refineradores de Açúcar Portugueses (ARAP), Alcantara Refinarias – Açúcares S.A. och RAR Refinarias de Açúcar Reunidas S.A. mot Europeiska gemenskapernas kommission .....                                                                                                                                                                                                     | 31   |
| 95/C 137/71               | Mål T-85/95: Talan väckt den 16 mars 1995 av D.I.R. International Film S.r.l., Nostradamus Enterprises Ltd., Union P.N. S.r.l., United International Pictures B.V., United International Pictures AB, United International Pictures APS, United International Pictures A/S, United International Pictures EPE, United International Pictures OY och United International Pictures y Cia SRC mot Europeiska gemenskapernas kommission ..... | 32   |

| <u>Informationsnummer</u> | Innehållsförteckning (Fortsättning)                                                                                                            | sida |
|---------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 95/C 137/72               | Mål T-86/95: Talan väckt den 16 mars 1995 av Compagnie Générale Maritime, m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission .....                 | 32   |
| 95/C 137/73               | Mål T-87/95: Talan väckt den 17 mars 1995 av bolaget Cementerie del Tirreno S.p.A. – CEMENTIR – mot Europeiska gemenskapernas kommission ..... | 33   |
| 95/C 137/74               | Mål T-88/95: Talan väckt den 23 mars 1995 av Blue Circle Industries PLC mot Europeiska gemenskapernas kommission .....                         | 34   |
| 95/C 137/75               | Mål T-89/95: Talan väckt den 27 mars 1995 av Expeditie- en Controlebedrijf Codirex BV mot Europeiska gemenskapernas kommission .....           | 34   |
| 95/C 137/76               | Mål T-90/95: Talan väckt den 29 mars 1995 av Walter Gill mot Europeiska gemenskapernas kommission .....                                        | 35   |
| 95/C 137/77               | Mål T-91/95: Talan väckt den 29 mars 1995 av Lieve De Nil och Christiane Impens mot Europeiska unionens råd .....                              | 35   |
| 95/C 137/78               | Mål T-96/95: Talan väckt den 5 april 1995 av Sébastien Rozand-Lambiotte mot Europeiska gemenskapernas kommission .....                         | 36   |
| 95/C 137/79               | Avskrivning av mål T-519/93 .....                                                                                                              | 37   |

## I

(Meddelanden)

## DOMSTOLEN

## DOMSTOLEN

## DOMSTOLENS DOM

av den 28 mars 1995

i mål C-346/93 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal): Kleinwort Benson Ltd mot City of Glasgow District Council<sup>(1)</sup>

(*"Brysselkonventionen – Nationell rätt som tar denna till förebild – Tolkning – Fråga som ställs i begäran om förhandsavgörande – Domstolens obehörighet"*)

(95/C 137/01)

(Processpråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutliga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-346/93, angående begäran med stöd av protokollet av den 3 juni 1971 om EG-domstolens tolkning av konventionen den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, från Court of Appeal att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid denna domstol anhängiggjorda målet Kleinwort Benson Ltd mot City of Glasgow District Council avseende tolkningen av artikel 5.1 och 5.3 i den ovannämnda konventionen den 27 september 1968 (EGT 1972, nr L 299, s. 32), i den lydelse den har fått genom konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde (EGT nr L 304 s. 1, och – ändrad lydelse – s. 77), har domstolen, sammansatt av G. C. Rodríguez Iglesias, ordförande, F. A. Schockweiler (referent), P. J. G. Kapteyn och C. Gulmann, avdelningsordföranden samt G. F. Mancini, C. N. Kakouris, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet och G. Hirsch, domare, med G. Tesauo som generaladvokat och H. v. Holstein, biträdande justitiesekreterare, som justitiesekreterare, den 28 mars meddelat en dom med följande domslut:

*Domstolen är inte behörig att pröva frågan i Court of Appeals begäran om förhandsavgörande.*

<sup>(1)</sup> EGT nr C 231, 27. 8. 1993.

## DOMSTOLENS DOM

av den 4 April 1995

i mål C-348/93, Europeiska gemenskapernas kommission mot Italienska republiken<sup>(1)</sup>

(*"Underlåtenhet – Statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden – Återkrav – Offentligt holdingbolag"*)

(95/C 137/02)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Provisorisk översättning. Den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-348/93, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Antonino Abate och Vittorio Di Bucci) mot den Italienska republiken (ombud: Luigi Ferrari Bravo) angående en talan som syftar till att få fastställt att Italien har underlåtit att uppfylla de skyldigheter som åligger landet till följd av kommissionens beslut 89/661/EEG av den 31 maj 1989, avseende stöd som lämnats till företaget Alfa Romeo av den italienska regeringen (fordonssektorn)<sup>(2)</sup> genom att underlåta att inom den föreskrivna tidsfristen upphäva och återkräva stöd som otillbörligen utgivits till företagsgruppen Alfa Romeo uppgående till ett belopp om 615,1 miljarder ITL med tillägg av dröjsmålsränta beräknad från september 1991 till dess betalning sker av det ifrågasvarande beloppet och/eller att meddela kommissionen om de åtgärder som vidtagits för detta ändamål, har domstolen sammansatt av G. C. Rodríguez Iglesias, ordförande,

F. A. Schockweiler (referent), avdelningsordförande, och J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A. O. Edward och J.-P. Puissochet, domare, med F. G. Jacobs som generaladvokat och L. Hewlett, byrådirektör, som justitiesekreterare, den 4 april 1995 meddelat följande dom:

1) *Italienska republiken har underlåtit att uppfylla de skyldigheter som åligger landet till följd av kommissionens beslut 89/661/EEG av den 31 maj 1989 (fordonssektorn) rörande stöd som lämnats till företaget Alfa Romeo av den italienska regeringen, genom att underlåta att inom den föreskrivna tidsfristen upphäva och återkräva det stöd som otillbörligen utgivits till företagsgruppen Alfa Romeo, uppgående till ett belopp om 615,1 miljarder ITL med tillägg av dröjsmålsränta beräknad från den 30 september 1989 till dess betalning av det ifrågavarande beloppet sker.*

2) *Talan i övrigt ogillas.*

3) *Italienska republiken skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(<sup>1</sup>) EGT nr C 231, 27.8.1993.

(<sup>2</sup>) EGT nr L 394, 30.12.1989, s. 9.

#### DOMSTOLENS DOM

av den 4 april 1995

i mål C-350/93: Europeiska gemenskapernas kommission mot Italienska republiken(<sup>1</sup>)

*("Underlåtenhet – Statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden – Återkrav – Offentligt holdingbolag")*

(95/C 137/03)

(Processpråk: italienska)

*(Preliminär översättning: Den slutliga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")*

I mål C-350/93, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Antonino Abate och Vittorio Di Bucci) mot Italienska republiken (ombud: Luigi Ferrari Bravo) angående fastställelse av att Italienska republiken, genom att inte inom angiven tid ha avskaffat och återkrävt det stöd som utbetalats till ENI-Lanerossigruppen (numera SNAM SpA) med ett belopp om 260,4 miljarder LIT, har underlåtit att uppfylla de skyldigheter som åligger den med stöd av kommissionens beslut 89/43/EEG av den 26 juli 1988 om det stöd som den italienska regeringen har beviljat ENI-Lanerossi(<sup>2</sup>), har domstolen, sammansatt av G. C. Rodríguez Iglesias, ordförande, F. A. Schockweiler (referent), avdelningsordförande, samt G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A. O. Edward och J.-P. Puissochet, domare, med F. G. Jacobs som generaladvokat och Lynn Hewlett, byrådirektör, som justitiesekreterare, den 4 april 1995 meddelat en dom med följande domslut:

1) *Italienska republiken har, genom att inte inom angiven tid ha avskaffat och återkrävt det stöd som utbetalats till*

*ENI-Lanerossigruppen (numera SNAM SpA), med ett belopp om 260,4 miljarder LIT, underlåtit att uppfylla de skyldigheter som åligger den med stöd av kommissionens beslut 89/43/EEG av den 26 juli 1988 om det stöd som den italienska regeringen har beviljat ENI-Lanerossi.*

2) *I övrigt ogillas talan.*

3) *Italienska republiken skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(<sup>1</sup>) EGT nr C 222, 18.8.1993.

(<sup>2</sup>) EGT nr L 16, 20.1.1989, s. 52.

#### DOMSTOLENS DOM

av den 5 april 1995

i mål C-103/94 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal des affaires de sécurité sociale i Nanterre (Frankrike)): Zoulika Krid mot Caisse nationale d'assurance vieillesse des travailleurs salariés (CNAVTS)(<sup>1</sup>)

*("Samarbetsavtalet mellan EEG och Algeriet – Artikel 39.1 – Direkt effekt – Icke-diskrimineringsprincipen – Tillämpningsområde – Änkan efter en algerisk arbetstagar som varit sysselsatt i en medlemsstat – Tilläggsförman från Fonds national de solidarité (nationella solidaritetsfonden)")*

(95/C 137/04)

(Processpråk: franska)

I mål C-103/94, angående begäran, enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Tribunal des affaires de sécurité sociale i Nanterre (Frankrike) att skall domstolen meddela ett förhandsavgörande i det vid denna domstol anhängiggjorda målet Zoulika Krid mot Caisse nationale d'assurance vieillesse des travailleurs salariés (CNAVTS), avseende tolkningen av artikel 39.1 i samarbetsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Demokratiska folkrepubliken Algeriet, undertecknat i Alger den 26 april 1976 och godkänt på gemenskapens vägnar genom rådets förordning (EEG) nr 2210/78 av den 26 september 1978(<sup>2</sup>), har domstolen, sammansatt av G. C. Rodríguez Iglesias, ordförande, F. A. Schockweiler (referent) och C. Gulmann, avdelningsordföranden, samt G. F. Mancini, C. N. Kakouris, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch och L. Sevón, domare, med G. Tesaro som generaladvokat och L. Hewlett, byrådirektör, som justitiesekreterare, den 5 april 1995 meddelat en dom med följande domslut:

*Artikel 39.1 i samarbetsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Demokratiska folkrepubliken Algeriet, undertecknat i Alger den 26 april 1976 och godkänt på gemenskapens vägnar genom rådets förordning*

(EEG) nr 2210/78 av den 26 september 1978 skall tolkas så att den inte tillåter att en medlemsstat förvägrar änkan efter en algerisk arbetstagare, som är bosatt i denna stat och där får en efterlevandepension, en sådan förmån som tilläggsförmånen från Fonds national de solidarité, vilken denna medlemsstats lagstiftning föreskriver till förmån för de medborgare som är bosatta inom denna stat, med hänvisning till att hon är av algerisk nationalitet.

<sup>(1)</sup> EGT nr C 120, 30.4.1994.

<sup>(2)</sup> EGT nr L 263, 27.9.1978, s. 1.

### DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

dom av den 6 april 1995

i de förenade målen nr C-241/91 P och C-242/91 P: Rádio Telefís Éireann (RTE) och Independent Television Publications Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission<sup>(1)</sup>  
(*"Konkurrens – Missbruk av dominerande ställning – Upphovsrätt"*)  
(95/C 137/05)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Provisorisk översättning. Den slutliga översättningen kommer att publiceras i "Domstolens rättsfallssamling")

I de förenade målen nr C 241/91 P och C-242/91 P, Rádio Telefís Éireann (RTE), offentligt företag, Dublin (ombud: W. Alexander och G. van der Wal) och Independent Television Publications Ltd (ITP), bolag bildat enligt engelsk rätt, London (ombud: M. J. Reynolds och R. Strivens), med stöd av Intellectual Property Owners Inc. (IPO), Washington, D.C., Förenta Staterna (ombud: D. R. Barrett och G. I. F. Leigh), angående två överklaganden i vilka det yrkades att Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (andra avdelningen) två domar av den 10 juli 1991, RTE mot Kommissionen (T-69/89, Rec. s. II-485), och ITP mot Kommissionen (T-76/89, Rec. s. II-575), skulle upphävas, medan motparten i rättegången var: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Julian Currall), med stöd av Magill TV Guide Ltd, Dublin (ombud: Gore & Grimes), har domstolen, sammansatt av G. C. Rodríguez Iglesias (referent), ordförande, F. A. Schockweiler och P. J. G. Kapteyn, avdelningsordförande samt G. F. Mancini, C. N. Kakouris, J. C. Moitinho de Almeida och J. L. Murray, domare, generaladvokat: C. Gulmann, med L. Hewlett, byrådirektör, som justitiesekreterare, den 6 april 1995 avkunnat följande dom:

1. Överklagandena ogillas.
2. Rádio Telefís Éireann (RTE) och Independent Television Publications Ltd (ITP) förpliktas vart och ett att ersätta de rättegångskostnader som beror på de överklaganden de anhängiggjort.
3. Intellectual Property Owners Inc. (IPO) skall stå för sina egna rättegångskostnader jämte de av kommissionens rättegångskostnader som beror på IPO:s intervention.

<sup>(1)</sup> EGT nr C 307, 27.11.1991.

### DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 6 april 1995

i målet C-299/93: Ernst Bauer mot Europeiska gemenskapernas kommission<sup>(1)</sup>  
(*"Skiljedomsklausul – Hyresavtal för bostadshus – Fastställande av hyra – Uppsägning – Skadestånd"*)  
(95/C 137/06)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Provisorisk översättning. Den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-299/93, Ernst Bauer (ombud: Giorgio Gozzi) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Gianluigi Valsesia och Alberto Dal Ferro) angående en talan om förklaring om rättsstridighet och upphävande av en anmodan om avflyttning från ett uthyrt bostadshus liksom av en hyreshöjning för denna fastighet, återbetalning av den extra hyra som har betalats på grundval av höjningen samt ersättning för ekonomisk och ideell skada till följd av den i förtid gjorda avflyttningen från fastigheten, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av F. A. Schockweiler, avdelningsordförande, G. F. Mancini (referent) och G. Hirsch, domare, med G. Cosmos som generaladvokat och R. Grass som justitiesekreterare, den 6 april 1995 meddelat dom med följande domslut:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.

<sup>(1)</sup> EGT nr C 177, 29.6.1993.

## DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 6 april 1995

i mål C-310/93 P, BPB Industries plc och British Gypsum Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission<sup>(1)</sup>

*(”Konkurrens – Missbruk av dominerande ställning – Exklusivt inköpsavtal – Lojalitetsrabatt – Påverkan på handeln mellan medlemsstater – Ansvar för överträdelse”)*

(95/C 137/07)

*(Processpråk: engelska)*

*(Provisorisk översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling för Europeiska gemenskaperna”)*

I mål C-310/93 P, BPB Industries plc, bolag bildat enligt engelsk rätt, Slough (Förenade kungariket), och British Gypsum Ltd, bolag bildat enligt engelsk rätt, Nottingham (Förenade kungariket) (ombud: Michael Waelbroeck och Denis Waelbroeck, båda advokater, och Gordon Boyd Buchanan Jeffrey), angående överklagande av dom meddelad den 1 april 1993 av förstainstansrätten (andra avdelningen) i målet BPB Industries och British Gypsum mot kommissionen (T-65/89, Rec. s. II-389), i vilket det förs talan om ogiltigförklaring av den nämnda domen, den andra parten i överklagandet är Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Julian Currall) med stöd av Iberian UK Ltd, tidigare Iberian Trading (UK) Ltd, bolag bildat enligt engelsk rätt, London (ombud: John E. Pheasant och Simon W. Polito), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av F. A. Schockweiler, avdelningsordförande, P. J. G. Kapteyn (referent), G. F. Mancini, C. N. Kakouris och J. L. Murray, domare, med P. Léger som generaladvokat och R. Grass som justitiesekreterare, den 6 april 1995 meddelat en dom med följande domslut:

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Klagandena åläggs att betala rättegångskostnaderna, däri inbegripet intervenientens kostnader.

<sup>(1)</sup> EGT nr C 204, 28.7.1993.

## DOMSTOLENS DOM

(tredje avdelningen)

av den 6 april 1995

i mål C-315/93 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van eerste aanleg te Gent (Belgien)): 1) Flip CV, 2) O. Verdegem NV mot Belgische Staat<sup>(1)</sup>

*(”Jordbruk – Bekämpning av klassisk svinpest – Ersättning till ägare av svin som har slaktats”)*

(95/C 137/08)

*(Processpråk: nederländska)*

*(Preliminär översättning: Den slutliga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)*

I mål C-315/93, angående begäran, enligt artikel 177 i EEG-fördraget, från Rechtbank van eerste aanleg te Gent (Belgien) att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid denna domstol anhängiggjorda målet 1) Flip CV, 2) O. Verdegem NV mot Belgische Staat avseende tolkningen och giltigheten av kommissionens beslut 88/529/EEG av den 7 oktober 1988 om godkännande av den utrotningsplan för klassisk svinpest som Konungariket Belgien har framlagt<sup>(2)</sup>, har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av C. Gulmann, avdelningsordförande och J. C. Moitinho de Almeida och J.-P. Puissechot (referent), domare, med G. Tesauo som generaladvokat och D. Louterman-Hubeau, avdelningsdirektör, som justitiesekreterare, den 6 april 1995 meddelat en dom med följande domslut:

- 1) *Det gemenskapsrättsliga regelverk som är tillämpligt beträffande bekämpningen av klassisk svinpest skall tolkas så att medlemsstaterna inte åläggs att föreskriva ett system för ersättning till ägare av svin som har slaktats enligt order av de nationella myndigheterna.*
- 2) *Granskningen av detta gemenskapsrättsliga regelverk i denna fråga har inte lett till något resultat av den arten att det påverkar dess giltighet.*

<sup>(1)</sup> EGT nr C 192, 16.7.1993.

<sup>(2)</sup> EGT nr 291, 25.10.1988, s. 78.

## DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 6 april 1995

i mål C-325/93 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal du travail i Bryssel): Union nationale des mutualités socialistes mot Aldo Del Grosso<sup>(1)</sup>)

(*"Sammanträffande av sociala förmåner – Tolkning av förordning (EEG) nr 1408/71"*)

(95/C 137/09)

(Processpråk: franska)

I mål C-325/93, angående begäran, enligt artikel 177 i EEG-fördraget, från Tribunal du travail i Bryssel att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid denna domstol anhängiggjorda målet Union nationale des mutualités socialistes mot Aldo Del Grosso i närvaro av Institut national d'assurance maladie-invalidité, intervenient i målet inför den nationella domstolen, avseende tolkningen av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen<sup>(2)</sup>, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av F. A. Schockweiler, avdelningsordförande, G. F. Mancini och J. L. Murray (referent), domare, med W. Van Gerven som generaladvokat och D. Louterman-Hubeau, avdelningsdirektör, som justitiesekreterare, den 6 april 1995 meddelat en dom med följande domslut:

- 1) En invalidförmån som den italienska "invalidpensionen" utgör inte en självständig förmån enligt artikel 46.1 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, eftersom den är beräknad genom tillämpning av systemet för sammanläggning av försäkringsperioderna och proportionell beräkning av förmånerna enligt prorata-regeln.
- 2) En nationell bestämmelse om förhindrande av sammanträffande av förmåner när en och samma migrerande arbetstagare i en medlemsstat erhåller förmåner avsedda att gottgöra ett inkomstbortfall på grund av arbetsoförmåga som beror på sjukdom, och i en annan medlemsstat erhåller en invaliditetsförmån beräknad genom systemet för sammanläggning av försäkringsperioderna och proportionell beräkning av förmånerna enligt prorata-regeln, ökad med ett pensionstillägg som avser att garantera honom det nationella beloppet för minimipension, strider inte mot artikel 12.2 i förordning nr 1408/71.
- 3) Vid tillämpningen av nationella regler för förhindrande av sammanträffande av förmåner är det den hänskjutande domstolen som skall typbestämma de förmåner som avses i enlighet med den tillämpliga nationella lagstiftningen, med hänsyn tagen till reglerna om lagkonflikt, eftersom de gemenskapsrättsliga bestämmelserna inte är relevanta.

tande domstolen som skall typbestämma de förmåner som avses i enlighet med den tillämpliga nationella lagstiftningen, med hänsyn tagen till reglerna om lagkonflikt, eftersom de gemenskapsrättsliga bestämmelserna inte är relevanta.

<sup>(1)</sup> EGT nr C 211, 5.8.1993.

<sup>(2)</sup> EGT nr L 149, 5.7.1971, s. 2.

## DOMSTOLENS DOM

av den 6 april 1995

i mål C 439/93 (begäran om förhandsavgörande av den franska Cour de cassation), Lloyd's Register of Shipping mot Société Campenon Bernard<sup>(1)</sup>)

(*"Brysselkonventionen – Artikel 5 punkt 5 – Tvist som hänför sig till verksamheten vid en filial"*)

(95/C 137/10)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål C-439/93, angående en begäran med stöd av protokollet av den 3 juni 1971 om EG-domstolens tolkning av konventionen den 27 september 1968 om domstols behörighet och verkställighet av domar på privaträttens område, vilken den franska Cour de cassation har ingivit till domstolen för att i det inför nämnda domstol anhängiggjorda målet Lloyd's Register of Shipping mot Société Campenon Bernard, få ett förhandsavgörande angående tolkningen av artikel 5 punkt 5 i ovannämnda konvention den 27 september 1968<sup>(2)</sup>, i den lydelse denna har fått genom konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde<sup>(3)</sup>, har domstolen sammansatt av G. C. Rodríguez Iglesias, ordförande, F. A. Schockweiler (referent), P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, avdelningsordförande, C. N. Kakouris, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A. O. Edward och J.-P. Puissochet, domare, med B. Elmer som generaladvokat, och H. von Holstein, biträdande justitiesekreterare, som justitiesekreterare, den 6 april 1995 meddelat följande dom:

Begreppet "tvist som hänför sig till verksamheten vid en filial, agentur eller liknande..." i artikel 5 punkt 5 i konventionen den 27 september 1968 om domstols behörighet och verkställighet av domar på privaträttens område, i den lydelse denna fått genom konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands, och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde, förutsätter inte att de tvistiga förpliktelserna, som

en filial åtagit sig för sitt bolags räkning, skall uppfyllas i den konventionsstat där filialen finns.

<sup>(1)</sup> EGT nr C 338, 15.12.1993.

<sup>(2)</sup> EGT nr L 229, 7.10.1972, s. 32.

<sup>(3)</sup> EGT nr L 304, 30.10.1978, s. 1 och – ändrad text – s. 77.

## DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 6 april 1995

i mål C-4/94 (begäran om förhandsavgörande från Queen's Bench Division of the High Court of Justice i målet mellan BLP Group plc och Commissioners of Customs & Excise<sup>(1)</sup>)

(*"Mervärdesskatt – Tolkningen av artikel 2 i direktiv 67/227/EEG och artikel 17.2 i direktiv 77/388/EEG – Avdrag för ingående mervärdesskatt på varor eller tjänster som hänför sig till skattefria transaktioner"*)

(95/C 137/11)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutliga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-4/94, angående begäran, enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Queen's Bench Division of the High Court of Justice att domstolen meddelar ett förhandsavgörande i det inför den nationella domstolen anhängiggjorda målet mellan BLP Group plc och Commissioners of Customs & Excise, avseende tolkningen av artikel 2 i rådets första direktiv 67/227/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter<sup>(2)</sup> och artikel 17.2 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund<sup>(3)</sup>, har domstolen (femte avdelningen) sammansatt av C. Gulmann, avdelningsordförande, samt J. C. Moitinho de Almeida (referent) och D. A. O. Edward, domare, samt med C. O. Lenz som generaladvokat och L. Hewlett som justitiesekreterare, den 6 april 1995 avkunnat dom med följande domslut:

Artikel 2 i rådets första direktiv 67/227/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter och artikel 17 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, skall tolkas på så sätt att – bortsett från de fall som uttryckligen anges i dessa direktiv – när en skattepliktig person tillhandahåller tjänster åt en annan skattepliktig vilken använder tjänsterna för att genomföra en skattefri transaktion, så har den sistnämnde inte rätt att göra avdrag

för den erlagda ingående mervärdesskatten, och detta inte beller när det yttersta syftet med den skattefria transaktionen är att genomföra en skattepliktig transaktion.

<sup>(1)</sup> EGT nr C 43, 12.2.1994.

<sup>(2)</sup> EGT nr 71, 14.4.1967, s. 1301.

<sup>(3)</sup> EGT nr 145, 13.6.1977, s. 1.

## DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

den 6 april 1995

i mål C-147/94 Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien<sup>(1)</sup>

(*"Medlemsstats fördragsbrott – Ett direktiv ej genomfört"*)

(95/C 137/12)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Provisorisk översättning; den slutliga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol")

I mål C-147/94, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Dimitrios Gouloussis och F. Enrique González Díaz) mot Konungariket Spanien (ombud: Alberto José Navarro González och Gloria Calvo Díaz), angående en talan om förklaring att Spanien har underlåtit att uppfylla sina förpliktelser enligt EG-fördraget genom att inte anta och sätta i kraft de bestämmelser i lag, förordning eller annan författning som varit nödvändiga för att genomföra rådets direktiv 90/618/EEG av den 8 november 1990 om ändring, särskilt såvitt avser ansvarsförsäkring för motorfordon, av direktiv 73/239/EEG och direktiv 88/357/EEG, vilka avser samordning av lagar och andra författningar angående annan direkt försäkring än livförsäkring<sup>(2)</sup> och genom att inte underrätta kommissionen om genomförandet, har domstolen sammansatt av F. A. Schockweiler, avdelningsordförande samt P. J. G. Kapteyn, C. N. Kakouris (referent), J. L. Murray och H. Ragnemalm, domare, med F. G. Jacobs som generaladvokat och R. Grass som justitiesekreterare, den 6 april 1995 meddelat en dom vars domslut lyder som följer:

- 1) Genom att inte anta och sätta i kraft de bestämmelser i lag, förordning eller annan författning som varit nödvändiga för att genomföra rådets direktiv 90/618/EEG av den 8 november 1990 om ändring, särskilt såvitt avser ansvarsförsäkring för motorfordon, av direktiv 73/239/EEG och direktiv 88/357/EEG vilka avser samordning av lagar och andra författningar angående annan direkt försäkring än livförsäkring, har Spanien underlåtit att uppfylla sina förpliktelser enligt EG-fördraget.
- 2) Talan i övrigt ogillas.

3) *Spanien förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.*<sup>(1)</sup> EGT nr C 188, 9.7.1994.<sup>(2)</sup> EGT nr L 330, 29.11.1990, s. 4.

**Talan väckt den 2 mars 1995 av Förbundsrepubliken  
Tyskland mot Europeiska gemenskapernas kommission**  
(Mål C-54/95)  
(95/C 137/13)

Förbundsrepubliken Tyskland har den 2 mars 1995 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Rättegångsombud är Ministerialrat dr Ernst Röder och Gereon Thiele, Bundesminister für Wirtschaft, D-53107 Bonn.

## Sökanden yrkar

1. att kommissionens beslut 94/871/EG av den 21 december 1994<sup>(1)</sup> om granskning och godkännande av medlemsstaterna vad beträffar utgifter som finansierats med medel från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF, garantisektionen), för budgetåret 1991, dok. nr SG (94) D/19706 av den 29 december 1994 (COM (94) 3308 slutgiltigt) skall ogiltigförklaras i den del som det omfattar att ett belopp om 116 633 582,10 DM inte skall bäras av EUGF,
2. att kommissionen skall förpliktas ersätta rättegångskostnaderna.

*Grunder och huvudargument*

Grunden för talan är att Förbundsrepubliken Tyskland felaktigt påförts följande belopp:

- 1) strafftillägg om 1 031 451,17 DM motsvarande 10 % av det belopp som ålagts Förbundsrepubliken Tyskland uppgående till 5 % produktionsbidrag för användning av stärkelse respektive socker på grund av överträdelse av bestämmelser i förordningen nr 2169/86 respektive nr 1729/78;
- 2) exportbidrag om 54 275 090,69 DM avseende export av levande kreatur som nötboskap för avel till Polen;
- 3) andel av återkravsanspråk mot firman Imex på grund av att denna på bedräglig väg tillskansat sig exportförmåner, påslag på grund av att den frist som bestämts för att ange inställning inte iakttagits, om 56 692 508,70 DM;
- 4) exportbidrag om 997 814,00 DM som beviljats firman Südfleisch för nötköttexport, för vilken det först presenterades ett – såsom det senare visade sig – förfalskat bevis för att lasten anlänt till de Förenade Arabemiraten och efter det att de tyska myndigheterna förlängt fristen bevis för att lasten anlänt till Libanon;

5) exportbidrag om 518 181,00 DM vilken de tyska myndigheterna är skyldiga att indriva, eftersom den export av nötkött under åren 1986/87 som låg till grund för bidraget i själva verket inte gick till Sydafrika utan till Zimbabwe;

6) specialpremier för nötköttsproducenter om 3 118 563,54 DM.

## Angående 1)

Anklagelsen att de tyska tullmyndigheterna skulle ha genomfört EG-domstolens dom av den 22 juni 1993 i mål C-54/91<sup>(2)</sup> med fördröjning, vilken kommissionen framfört som skäl till strafftillägget, är oberättigad. Det nya förvaltningsförfarandet mot vilket kommissionen inte framfört några anmärkningar har tillämpats faktiskt sedan den 19 november 1993.

Dessutom finns det ingen rättslig grund för ett strafftillägg. Kommissionen har inte någon behörighet att, utan att respektera ett enda av villkoren i artikel 171.2 i EG-fördraget, självständigt fastställa sådana straffavgifter eller schablonbelopp som det "strafftillägg" som är aktuellt i föreliggande fall.

## Angående 2)

En förutsättning för ett anspråk på exportbidrag är att export föreligger. Det är klart att nötkreatur lämnat gemenskapens territorium och släppts ut på den fria marknaden i Polen. Att denna export möjligtvis inte hade genomförts om endast taxan för bidrag för slaktnötkreatur hade tillämpats, spelar inte någon roll för begreppet export enligt de bidragsrättsliga bestämmelserna. Eftersom de nötkreatur som exporterades motsvarade definitionen för avelsdjur – i brist på gemenskapsrättsliga regler i enlighet med tysk lagstiftning jämlikt artikel 6.1 i direktivet 77/504/EEG – var Förbundsrepubliken Tyskland förpliktad att utge exportbidrag för avelsdjuren.

Kommissionen anklagar med orätt förbundsregeringen för att de tyska tullmyndigheterna inte skulle ha reagerat tillräckligt snabbt på indikationer om möjligt missbruk. De tyska myndigheterna hade sedan länge vidtagit åtgärder, när kommissionen i mars (med förordningen 811/92) och i augusti 1992 (med förordningen 2342/92) antog gemenskapsrättsliga regler.

## Angående 3)

De tyska myndigheter som ansvarat för förundersökningen har inte brutit mot någon rättslig plikt som skulle kunna medföra påförande av belopp, särskilt inte den plikt som åligger dem jämlikt artikel 5 i EG-fördraget jämförd med artikel 8 i förordningen nr 729/70 att indriva oriktigt beviljade belopp. Kommissionen har ingen behörighet att föreskriva en medlemsstat vilken av flera möjliga efterspaningsåtgärder som skall vidtas.

Det stämmer att de tyska myndigheterna är ansvariga för det fel som en extraanställd tulltjänsteman ("Zollhilfsperson") har begått i tjänsten, men en straffavgift kan endast erkännas i den utsträckning som den sammanfaller med den gärning som den tyska brottmålsdomstolen funnit att vederbörande gjort sig skyldig till. Kommissionen kan inte

bortse från vad denna brottmålsdomstol konstaterat ifråga om gärningen.

Det finns ingen rättslig grund för åläggande av straffpåslag. Den tyska regeringen har tillställt kommissionen meddelande i enlighet med artiklarna 3 och 5.2 i förordningen nr 595/91. Denna förordning innehåller därutöver ingen förpliktelse att inkomma med meddelanden senast en viss dag.

#### Angående 4)

Kommissionens anklagelse om att de tyska myndigheterna inte skulle ha tillämpat bestämmelsen i artikel 47.4 i förordningen nr 3665/87 på ett riktigt sätt är grundlös. Hauptzollamt hade under de givna omständigheterna att utgå ifrån att firma Südfleisch gjort allt som stått i dess makt för att i rätt tid kunna lägga fram bevis för att lasten anlant till Libanon. Att göra gällande att firman Südfleisch skulle ha velat förhålla något, skulle med hänsyn till de principer som gäller i en rättsstat (särskilt likabehandlingsprincipen i artikel 3 i den tyska grundlagen) kunna ha medfört att det beslut som skulle fattas hade blivit olagligt.

Vid bedömningen av frågan om fristförlängning kunde Hauptzollamt inte göra gällande att firman Südfleisch uppsåtligt eller av grov oaktsamhet lagt fram – de objektivt sett förfälskade – bevisen för ankomsten till bestämmelseorten. Denna uppfattning bekräftades av åklagarmyndigheten och tullkriminalen. I den mån som EG-rätten överlämnar till medlemsstaterna att göra en skönsmässig bedömning – såsom i föreliggande fall – är det inte kommissionens sak att påtvinga dessa sina egna föreställningar vid utöandet av skönet.

#### Angående 5)

De tyska myndigheterna har inte brutit mot någon rättslig plikt som skulle kunna medföra påförande av belopp, särskilt inte den plikt som åligger dem jämlikt artikel 5 i EG-fördraget jämförd med artikel 8 i förordningen nr 729/70, att återkräva oriktigt beviljade bidrag. På grund av vad de tyska myndigheterna konstaterat måste man utgå från att ifrågavarande varor först anlände till den sydafrikanska marknaden för att säljas där. Att intyg om att köttet var tjänligt till människoföda senare anträffades i Zimbabwe är ovidkommande, eftersom dessa intyg inte ger någon upplysning om den väg varorna har tagit och kan ha missbrukats genom att läggas till andra köttkvantiteter tillagts än dem för vilka intygen utstälts.

#### Angående 6)

Beträffande grunderna hänvisar sökanden till det ännu pågående målet C-41/94<sup>(3)</sup>.

<sup>(1)</sup> EGT nr L 352, 31.12.1994, s. 82.

<sup>(2)</sup> EGT nr C 189, 13.7.1993, s. 7.

<sup>(3)</sup> EGT nr C 90, 26.3.1994, s. 6.

**Begäran om förhandsavgörande enligt beslut från Sozialgericht Nürnberg av den 16 januari 1995 i målet mellan Francisco Bastos Moriana m.fl. och Bundesanstalt für Arbeit, Kindergeldstelle**

(mål C-59/95)

(95/C 137/14)

Sozialgericht Nürnberg begär, genom beslut av den 16 januari 1995, vilket inkommit till domstolens kansli den 7 mars 1995, att Europeiska gemenskapernas domstol meddelar ett förhandsavgörande i målet mellan Francisco Bastos Moriana m.fl. och Bundesanstalt für Arbeit, Kindergeldstelle, beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 77.2 b läst tillsammans med artikel 79.1 i förordningen (EEG) nr 1408/71<sup>(1)</sup> tolkas på så sätt, att familjebidrag för pensionärs minderåriga barn, som har anspråk på bidrag i en medlemsstat inte enbart på grund av lagstiftningen i denna medlemsstat, utan också på grund av de samordnade föreskrifterna i den europeiska socialrätten, skall utbetalas såsom tilläggsförmån – avseende skillnaden mellan det belopp som gäller för bidraget i denna medlemsstat och det belopp som utbetalas eller gäller för bidraget i hemviststaten – av den medlemsstat i vilken pensionärerna inte har sin hemvist?
2. Skall artikel 78.2 b läst tillsammans med artikel 79.1 i förordningen (EEG) nr 1408/71 tolkas på så sätt, att familjebidrag för de efterlevande barnen till en avlidne anställd eller egenföretagare som omfattades av flera medlemsstaters lagstiftning, i det fall då det i en medlemsstat föreligger anspråk på förmåner för de efterlevande barnen vars lagstiftning omfattade den avlidne varken enbart på grund av denna stats lagstiftning eller på grund av de samordnade föreskrifterna i den europeiska socialrätten, skall utbetalas såsom tilläggsförmån – avseende skillnaden mellan det belopp som gäller för bidraget i denna medlemsstat och det belopp som utbetalas eller gäller för bidraget i hemviststaten – av den medlemsstat i vilken de efterlevande barnen inte har sitt hemvist?
3. För det fall det vid jakande svar på frågorna 1 och 2 föreligger ett anspråk på familjebidrag, skall då storleken på tilläggsförmånen minskas med hänsyn till förhållandet mellan försäkringsperioden i medlemsstaten och försäkringsperioden i hemviststaten (eller i en annan medlemsstat)?
4. Hindrar det faktum att ett bidrag som beviljats på grund av den socialförsäkringskonvention inte har ändrats enligt artikel 94.5 i förordningen (EEG) nr 1408/71 att det föreligger ett anspråk på tilläggsförmån?

<sup>(1)</sup> EGT nr L 149, 5.7.1994, s. 2.

**Talan väckt den 28 juni 1993 av Hanseatische Industrie-Beteiligung GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission**  
(mål C-62/95)  
(95/C 137/15)

Sedan målet mellan Hanseatische Industrie-Beteiligung GmbH och Europeiska gemenskapernas kommission (C-335/93) tilldelats förstainstansrätten i enlighet med beslut av domstolen den 27 september 1993 enligt artikel 4 i rådets beslut 93/350 (Euratom, EKSG, EEG) av den 8 juni 1993 om ändring av beslutet 88/591 (EKSG, EEG, Euratom) av den 24 oktober 1988 om upprättandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt<sup>(1)</sup>, har målet den 8 februari 1995 anhängiggjorts vid Europeiska gemenskapernas domstol. Förstainstansrätten, som diariefört målet under nr T-488/93, har förklarat sig avstå från fortsatt handläggning och hänskjutit målet till domstolen för gemensam handläggning med mål C-329/93<sup>(2)</sup>.

*Grunder och huvudargument*

Grundargument och huvudargument har behandlats i ett meddelande som publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr C-222, 18.8.1994, s. 9.

<sup>(1)</sup> EGT nr L 144, 16.6.1993, s. 21.

<sup>(2)</sup> EGT nr C 222, 18.8.1993, s. 8.

**Talan väckt den 1 juli 1993 av Bremer Vulkan Verbund AG mot Europeiska gemenskapernas kommission**  
(mål C-63/95)  
(95/C 137/16)

Sedan målet mellan Bremer Vulkan Verbund AG och Europeiska gemenskapernas kommission (C-339/93) tilldelats förstainstansrätten i enlighet med beslut av domstolen den 27 september 1993 enligt artikel 4 i rådets beslut 93/350 (Euratom, EKSG, EEG) av den 8 juni 1993 om ändring av beslutet 88/591 (EKSG, EEG, Euratom) av den 24 oktober 1988 om upprättandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt<sup>(1)</sup>, har målet den 8 mars 1995 anhängiggjorts vid Europeiska gemenskapernas domstol. Förstainstansrätten, som diariefört målet under nr T-490/93, har förklarat sig avstå från fortsatt handläggning och hänskjutit målet till domstolen för gemensam handläggning med mål nr C-329/93<sup>(2)</sup>.

*Grunder och huvudargument* har behandlats i ett meddelande som publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr C 222, 18. 8. 1994, s. 10.

<sup>(1)</sup> EGT nr L 144, 16.6.1993, s. 21.

<sup>(2)</sup> EGT nr C 222, 18.8.1993, s. 8.

**Talan väckt den 10 mars av Italienska republiken mot Europeiska gemenskapernas kommission**  
(Mål C-69/95)  
(95/C 137/17)

Italienska republiken, företrädd av Umberto Leanza, i egenskap av ombud, biträdd av Oscar Fiumara, avvocato dello Stato, med delgivningsadress i Luxemburg hos Italiens ambassad, 5 rue Marie-Adélaïde, har den 10 mars 1995 vid Europeiska gemenskapernas domstol väckt talan mot Europeiska gemenskapernas kommission.

Sökanden yrkar att domstolen skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 21 december 1994 nr C (94) 3308 final om avslut av de räkenskaper som har redovisats av medlemsstaterna vad avser de utgifter under räkenskapsåret 1991 som har finansierats av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, i den del enligt vilken möjligheten att belasta EUGFJ med beloppet om 103 161 193 560 italienska lire i det av Italienska republiken redovisade avslutet av räkenskaperna har uteslutits;

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

*Grunder och huvudargument*

Överträdelse och felaktig tillämpning av artiklarna 1, 3 och 5 i rådets förordning (EEG) nr 729/70<sup>(1)</sup>, artikel 8 i kommissionens förordning (EEG) nr 1723/72<sup>(2)</sup> samt bestämmelserna för mjölksektorn (artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 857/84<sup>(3)</sup> och senare ändringar av dessa genom kommissionens förordning (EEG) nr 1546/88<sup>(4)</sup>) Överskridande av befogenheter – bristande motivering: Italien har fullt ut iakttagit gemenskapens bestämmelser vad avser återvinningen av referenskvantiteter genom att helt i enlighet med gemenskapens målsättningar upphöra med tilldelningen av dessa kvantiteter, på grund av den särskilda situation som Italien ännu befinner sig i. Under år 1991, och därmed sammanfallande med den till den 1 juni 1991 fastställda dagen för tilldelning av mottagna kvantiteter, började det framträda en betydande skillnad mellan den faktiska mjölkproduktionen och den garanterade nationella kvantiteten. I det följande, efter att klart och tydligt ha konstaterat problemets allvar, underrättade Italien i februari 1992 kommissionen om situationen och inledde härigenom förhandlingar om en ökning av landets totala refe-

renskvantitet (en ökning som, vilket är känt, nyligen har beviljats med begränsad retroaktiv verkan). I december 1992, då EEGs jordbruksministrar i rådet kom fram till en första kompromiss angående begäran om ökning av den italienska kvoten, fattades beslut om att finansiera ett program för produktionsnedläggning för att göra det möjligt för Italien att minska den nationella produktionen. Det tycks egendomligt, och utgör kännetecken på ett uppenbart överskridande av befogenheter, att kommissionen nu lägger Italien till last att inte ha tilldelat de mottagna kvoterna i enlighet med förordning nr 857/84, medan rådet samtidigt har beslutat om en gemenskapsfinansiering för att minska den italienska produktionen. Med hänsyn till omständigheterna skulle en tilldelning av de 164 000 ton som återvunnits i enlighet med förordning nr 857/84 uppenbart medföra en förvärring av situationen. Italien har därför föredragit att upphöra med tilldelningen, vilken föreföll stå i strid med faktiska gemenskapskrav.

<sup>(1)</sup> EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 3.

<sup>(2)</sup> EGT nr L 186, 16.8.1972, s. 1.

<sup>(3)</sup> EGT nr L 90, 1.4.1984, s. 13.

<sup>(4)</sup> EGT nr L 139, 4.6.1988, s. 12.

Överklagande av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts (första avdelningen) dom av den 12 januari 1995 i mål T-102/92 mellan VIHO Europe BV och Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Parker Pen Ltd; överklagandet ingavs den 14 mars 1995 av VIHO Europe BV

(mål C-73/95 P)

(95/C 137/18)

VIHO Europe BV, Maastricht (Nederländerna) har den 14 mars 1995 överklagat Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts (första avdelningen) dom av den 12 januari 1995 i mål T-102/92 mellan VIHO Europe BV och Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Parker Pen Ltd. Rättegångsombud för klaganden är advokaterna Gleiss, Lutz, Hootz, Hirsch und Partner, Stuttgart, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokaten Marc Loesch, advokatbyrån Loesch & Wolter, 11, rue Goethe, L-1637 Luxembourg.

Klaganden yrkar

1. att kommissionens beslut av den 30. 9. 1992 skall upphävas tillsammans med förstainstansrättens dom av den 12.1.1995 (T-102/92)<sup>(1)</sup> och
2. att motparten skall förpliktas ersätta rättegångskostnaderna, däri inbegripet kostnaden för intervenienten Parker Pen Ltd.

*Grunder för överklagandet och huvudargument:*

Klaganden gör gällande att det sätt på vilket artikel 85 tillämpats strider mot materiell rätt (vidmakthållande och avsnörning av de olika nationella marknaderna genom bolaget Parkers hänvisningspraxis; bristande likabehandling i fråga om priser och försäljningsvillkor för VIHO).

<sup>(1)</sup> EGT nr C 54, 4.3.1995, s. 15.

Talan väckt den 20 mars 1995 av Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(mål C-82/95)

(95/C 137/19)

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Dimitrios Goulousis, juridisk rådgivare vid kommissionen, med delgivningsadress i Luxemburg hos Georgios Kremlis, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg, har den 20 mars 1995 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) förklara att Republiken Grekland, genom att inte inom utsatt tid anta och, i andra hand, underrätta kommissionen om, de bestämmelser i lag eller annan författning som är nödvändiga för att helt genomföra rådets direktiv 91/308/EEG<sup>(1)</sup> av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förebygga att det finansiella systemet utnyttjas för penningtvätt, har underlåtit att uppfylla de skyldigheter som följer av EEG-fördraget,
- 2) förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

*Grunder och huvudargument*

I artikel 16 i direktiv 91/308/EEG föreskrivs att medlemsstaterna före den 1 januari 1993 skall anta de bestämmelser i lag eller annan författning som är nödvändiga för att genomföra direktivet samt att de är skyldiga att omgående underrätta kommissionen om vidtagna åtgärder.

Då kommissionen inte erhöll någon underrättelse från den grekiska regeringen om eventuella åtgärder för att införliva det ovannämnda direktivet i grekisk rätt, riktade den en anmodan till regeringen i skrivelse av den 12 mars 1993. Eftersom den grekiska regeringen inte besvarade denna skrivelse, riktade kommissionen den 4 juli 1994 ett motiverat yttrande till regeringen i vilket denna ålades att inom två månader rätta sig efter direktivet.

Kommissionen har, med hänsyn till att även denna frist löpt ut utan att den grekiska regeringen låtit meddela att nödvändiga åtgärder vidtagits, beslutat väcka nuvarande talan med stöd av artikel 189 i fördraget.

(<sup>1</sup>) EGT nr L 166, 28.6.1991, s. 77.

**Talan väckt den 20 mars 1995 av Europeiska  
gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland  
(mål C-83/95)  
(95/C 137/20)**

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Dimitrios Goulousis, juridisk rådgivare vid kommissionen, med delgivningsadress i Luxemburg hos Georgios Kremlis, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg, har den 20 mars 1995 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) förklara att Republiken Grekland, genom att inte inom utsatt tid anta och, i andra hand, underrätta kommissionen om, de bestämmelser i lag eller annan författning som är nödvändiga för att helt genomföra rådets direktiv 92/30/EEG(<sup>1</sup>) av den 6 april 1992 om tillsyn över kreditinstitutskoncerner, har underlåtit att uppfylla de skyldigheter som följer av EEG-fördraget,
- 2) förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

*Grunder och huvudargument*

I artikel 9 i direktiv 92/30/EEG föreskrivs att medlemsstaterna före den 1 januari 1993 skall anta de bestämmelser i lag eller annan författning som är nödvändiga för att genomföra direktivet samt att de är skyldiga att omgående underrätta kommissionen om vidtagna åtgärder.

Då kommissionen inte erhöll någon underrättelse från den grekiska regeringen om eventuella åtgärder för att införliva det ovannämnda direktivet i grekisk rätt, riktade den en anmodan till regeringen i skrivelse av den 12 mars 1993. Eftersom den grekiska regeringen inte besvarade denna skrivelse, riktade kommissionen den 4 juli 1994 ett motiverat yttrande till regeringen i vilket denna ålades att inom två månader rätta sig efter direktivet.

Kommissionen har, med hänsyn till att även denna frist löpt ut utan att den grekiska regeringen meddelat att nödvändiga

åtgärder vidtagits, beslutat väcka nuvarande talan med stöd av artikel 189 i fördraget.

(<sup>1</sup>) EGT nr L 110, 28.4.1992, s. 52.

**Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Supreme Court, Dublin, av den 12 februari 1995 i målet Bosphorus Hava Yollari Turizm ve Ticaret As mot Minister for Transport, Energy and Communications, Ireland and the Attorney General**

(mål C-84/95)

(95/C 137/21)

Supreme Court, Dublin, begär, genom beslut av den 12 februari 1995, vilket har inkommit till domstolens kansli den 20 mars 1995, att Europeiska gemenskapernas domstol meddela ett förhandsavgörande i målet Bosphorus Hava Yollari Turizm ve Ticaret AS mot Minister for Transport, Energy and Communications, Ireland and the Attorney General, beträffande följande fråga.

”Skall artikel 8 i Rådets förordning 990/93/EEG(<sup>1</sup>) av den 26 april 1993 om handel mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Federala Republiken Jugoslavien (Serbien och Montenegro) anses vara tillämplig på ett luftfartyg som ägs av ett företag i vilket en majoritetsandel eller en bestämmande minoritetsandel innehas av ett företag i Federala Republiken Jugoslavien (Serbien och Montenegro) när luftfartyget har uthyrts av ägaren för en tid av fyra år räknat från den 22 april 1992 till ett företag i vilket en majoritetsandel eller en bestämmande minoritetsandel inte innehas av en person eller ett företag med hemvist i, eller som bedriver rörelse från, Federala Republiken Jugoslavien (Serbien och Montenegro)?”

(<sup>1</sup>) EGT nr L 102, 28.4.1993, s. 14.

**Begäran om förhandsavgörande enligt beslut från Bundesfinanzhof av den 12 oktober 1994 i målet mellan John Reisdorf och Finanzamt Köln-West**

(mål C-85/95)

(95/C 137/22)

Bundesfinanzhof begär, genom beslut av den 12 oktober 1994, vilket inkommit till domstolens kansli den 20 mars 1995, att Europeiska gemenskapernas domstol meddela ett förhandsavgörande i målet mellan John Reisdorf och Finanzamt Köln-West beträffande följande frågor:

- 1) Skall med faktura i enlighet med artikel 18.1 a det sjätte direktivet 77/388/EEG(<sup>1</sup>) endast förstås originalet, dvs. det första exemplaret av räkningen, eller skall också genomslagskopior, avskrifter eller fotokopior ingå i tolkningen?

- 2) Innebär begreppet "inneha" i enlighet med artikel 18.1 a i det sjätte direktivet 77/388/EEG att den skattepliktiga personen alltid måste vara i stånd att presentera fakturan för skattemyndigheten?
- 3) Får på grund av bestämmelserna i artikel 18.1 a i det sjätte direktivet 77/388/EEG avdragsrätten inte utnyttjas, när den skattepliktiga personen inte längre "innehar" en faktura?

(<sup>1</sup>) EGT nr L 145, 13.6.1977; s. 54.

Begäran om förhandsavgörande ingiven enligt beslut av Juzgado de lo Social n° 2 de Santiago de Compostela, meddelat den 9 mars 1995, i målet mellan Bernardina Martínez Losada och Instituto Nacional de empleo samt Instituto Nacional de la Seguridad Social

(mål C-88/95)

(95/C 137/23)

Till Europeiska gemenskapernas domstol har överlämnats en begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Juzgado de lo Social n° 2 de Santiago de Compostela meddelat den 9 mars 1995 i målet mellan Bernardina Martínez Losada och Instituto Nacional de Empleo samt Instituto Nacional de Seguridad Social, och som har inkommit till domstolens kansli den 23 mars 1995.

Juzgado de lo Social n° 2 de Santiago de Compostela begär att domstolen skall meddela avgörande avseende följande frågor:

- 1) Skall artikel 67.1 i förordning EEG nr 1408/71, i dess gällande lydelse, tolkas som att den i själva verket föreskriver att den behöriga institutionen skall beakta försäkrings- eller anställningsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning för att ge det arbetslöshetsunderstöd till dem som är äldre än 52 år som föreskrivs i artikel 215.3 i kungliga förordningen av lagkaraktär nr 1/1994 av den 20 juni 1994 om godkännande av den kodifierade texten av allmänna lagen om socialförsäkring, i den mån de avgifter som har erlagts under dessa perioder, enligt de uppställda ålderskraven, kan ge rätt till ålderspension i en annan medlemsstat än den där den behöriga institutionen finns?
- 2) Kan sådana perioder beaktas även om arbetstagaren i Spanien inte har erlagt någon avgift eller om han har gjort detta under mindre än ett år, förutsatt att han har rätt till ålderspension i vilken annan medlemsstat som helst?
- 3) Är kravet på de migrerande arbetstagarna, att de för att kunna åtnjuta det arbetslöshetsunderstöd som föreskrivs för dem som är äldre än 52 år skall visa att de vid erfordrad ålder har rätt till ålderspension som skall

bekostas av det spanska socialförsäkringssystemet, medan de migrerande arbetstagare som har en sådan rätt i vilken annan medlemsstat som helst utesluts från åtnjutandet av ifrågavarande understöd, förenligt med artikel 48.2 och artikel 51 i EG-fördraget?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av den 13 mars 1995 av Tribunale di Genova – Sezione I civile – i målet mellan Nuova Castelli SpA och Amministrazione delle Finanze dello Stato

(Mål C-92/95)

(95/C 137/24)

I beslut av den 13 mars 1995, som inkom till domstolens kansli den 24 mars 1995, har Tribunale di Genova – Sezione I civile – i mål mellan Nuova Castelli SpA och Amministrazione delle Finanze dello Stato till Europeiska gemenskapernas domstol i en begäran om förhandsavgörande ställt samma frågor som i målen C-47/95, C-48/95, C-49/95, C-50/95, C-60/95 och C-81/95(<sup>1</sup>).

(<sup>1</sup>) EGT nr C 119, 13.5.1995.

Begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden av den 24 mars 1995 i målet Saueressig GmbH & Co. mot Forbo-Krommenie BV

(Mål C-99/95)

(95/C 137/25)

Hoge Raad der Nederlanden begär genom beslut av den 24 mars 1995, vilket inkommit till domstolens kansli den 30 mars 1995, i målet Saueressig GmbH & Co. mot Forbo-Krommenie BV att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande beträffande följande frågor:

- 1) Faller det förfarande som föreskrivs enligt artikel 214 och följande i Nederlandse Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, om "preliminärt vittnesförhör före det att ett mål anhängiggjorts", inom tillämpningsområdet för Brysselkonventionen?
- 2) Om fråga nummer ett besvaras jakande, kan detta förfarande utgöra en åtgärd i enlighet med artikel 24 i Brysselkonventionen?

**Begäran om förhandsavgörande enligt beslut från Finanzgericht Bremen av den 7 mars 1995 i målet mellan Brigitte Kording och Senator für Finanzen**  
(Mål C-100/95)  
(95/C 137/26)

Finanzgericht Bremen – 2. Senat – begär, genom beslut av den 7 mars 1995, vilket inkommit till domstolens kansli den 30 mars 1995, att Europeiska gemenskapernas domstol meddelar ett förhandsavgörande i målet mellan Brigitte Kording och Senator für Finanzen beträffande följande fråga:

Föreligger det en överträdelse av artikel 3.1 i direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976<sup>(1)</sup> eller annan gemenskapsrätt i form av "en indirekt diskriminering av kvinnor",

när det i nationell rätt (§ 38 stycke 1 nr 4 a och stycke 2 av samma lagrum läst tillsammans med § 38 stycke 3 skatterådgivarlagen ("Steuerberatungsgesetz") föreskrivs, att det för befrielse från kravet på skatterådgivarexamen krävs minst 15 års handläggartjänst som högre tjänsteman i skatteförvaltningen, vilken tjänstetid vid deltidstjänstgöring förlängs på så sätt att denna får tillgodoräknas till hälften av en heltidstjänst

och när 110 av 119 deltidanställda högre tjänstemän i Bremens skatteförvaltning är kvinnor (92,4 %)?

<sup>(1)</sup> EGT nr L 39, 14.2.1976.

**Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av den 13 mars 1995 av Juzgado de lo Social no 1 de Santiago de Compostela i målen Manuel Eugenio Fernández Balado och José Paredes mot Instituto Nacional de Empleo och Instituto Nacional de la Seguridad Social**  
(Mål C-102/95 och C-103/95)  
(95/C 137/27)

I beslut av den 13 mars 1995, som inkom till domstolens kansli den 31 mars 1995, har Juzgado de lo Social no 1 de Santiago de Compostela i målen Manuel Eugenio Fernández Balado och José Paredes mot Instituto Nacional de Empleo och Instituto Nacional de la Seguridad Social till Europeiska gemenskapernas domstol i en begäran om förhandsavgörande ställt följande frågor:

1. Utgör ett arbetslöshetsunderstöd instiftat till förmån för personer över 52 års ålder i enlighet med artikel 13.2 i lag 31/84 av den 2 augusti 1984 som ändrats genom det kungliga dekretet 3/89 av den 31 mars 1989 (för

närvarande artikel 215.3 i det kungliga lagstiftningsdekretet nr 1/94 av den 20 juni 1994), en förmån vid arbetslöshet som avses i artikel 4.1 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71?

Om föregående fråga besvaras jakande:

2. Skall artikel 67.1 i rådets förordning nr 1408/71 i dess gällande lydelse, tolkas så att, vid tillerkännandet av arbetslöshetsunderstöd för personer över 52 års ålder i enlighet med artikel 215.3 i det kungliga lagstiftningsdekretet nr 1/94 av den 20 juni 1994 vilken godkänner den fastslagna versionen av den generella lagen om socialförsäkring, den tvingar den behöriga institutionen att ta hänsyn till försäkrings- eller anställningsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning när de betalda avgifterna för dessa perioder, enligt de uppställda ålderskraven kan ge rätt till ålderspension i en annan medlemsstat än där den behöriga institutionen finns?
3. Kan man ta hänsyn till dessa perioder även fast arbetstagaren inte har betalt någon avgift i Spanien, eller har betalt mindre än ett år, förutsatt att han har rätt till ålderspension i någon av de andra medlemsstaterna?
4. Är kravet på de migrerande arbetstagarna, att de för att kunna åtnjuta de arbetslöshetsunderstöd som föreskrivs för dem som är äldre än 52 år skall visa att de vid erforderad ålder har rätt till ålderspension som skall bekostas av det spanska socialförsäkringssystemet (de migrerande arbetstagare som uppfyller en sådan rättighet i någon annan medlemsstat kan inte erhålla det aktuella bidraget) förenligt med artikel 48.2 och artikel 51 i EG-fördraget?

**Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesgerichtshof – II. Zivilsenat – den 6 mars 1995 i målet mellan MSG, Mainschiffahrts-Genossenschaft e.G. och Les Gravières Rhénanes S.A.R.L.**  
(Mål C-106/95)  
(95/C 137/28)

Bundesgerichtshof – II. Zivilsenat – begär, genom beslut av den 6 mars 1995, vilket inkommit till domstolens kansli den 31 mars 1995, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan MSG, Mainschiffahrts-Genossenschaft e.G. och Les Gravières Rhénanes S.A.R.L. beträffande följande frågor:

1) Gäller ett muntligt avtal om fullgörelseort (art. 5 EuGVÜ) även för det fall avtalet inte avser att bestämma den ort, på vilken gäldenären skall uppfylla sin del av avtalet, utan endast avser ett – formlost – val av forum (s.k. "abstrakt" avtal om fullgörelseort)?

2) Om fråga 1 besvaras nekande:

- a) Kan ett muntligt avtal om val av forum i internationell handel enligt art. 17 första stycket andra punkten c) EuGVÜ i sin lydelse från 1978 ingå även på så sätt, att en del av en bekräftelse från en näringsidkare innehåller en tidigare tryckt hänvisning till avsändarens exklusiva forum, eller erfordras under alla omständigheter att en ömsesidig viljeförklaring i fråga om bekräftelsens innehåll avgivits dessförinnan?
- b) Är det för ett avtal om val av forum enligt nämnda bestämmelse tillräckligt, att en del av de översända räkningarna innehåller en hänvisning till transportörens exklusiva forum och de villkor som denne tillämpar då konossement utfärdas, varvid samma ort anges som forum, om den andra delen av räkningarna betalas utan att någon invändning framställs eller måste en ömsesidig viljeförklaring även i detta hänseende ha avgivits dessförinnan?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Polymeles Protodikeio Athinon av den 29 mars 1995 i målet ASTIR A.E. mot den grekiska staten

(Mål C-109/95)

(95/C 137/29)

Polymeles Protodikeio Athinon begär, genom beslut av den 29 mars 1995, vilket inkommit till domstolens kansli den 3 april 1995, att Europeiska gemenskapernas domstol meddelar ett förhandsavgörande i målet ASTIR A.E. mot den grekiska staten, beträffande följande fråga.

Äger en exportör av en jordbruksprodukt, närmare bestämt vetemjöl, vid en korrekt tolkning av artikel 10.4 i förordning 2730/79/EEG, jämfört med artiklarna 20 och 21 i samma förordning, rätt till restitution när den för export avsedda produkten, efter att ha lämnat gemenskapens territorium, har förstörts under transport till följd av händelse med force majeure-karaktär, och när restitution har fastställts gälla för denna produkt vid export till tredje land (utanför EEG), med undantag för Sovjetunionen för vilken ingen restitution fastställts för den aktuella produkten?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut i februari och mars 1995 av Pretura Circondariale di Roma – Sezioni distaccate di Tivoli e di Castelnuovo di Porto – i brottmålen mot Giuseppe Salmaggi, Salvatore Pasquire och Massimo Zappone

(Mål C-112/95, C-119/95 och C-123/95)

(95/C 137/30)

I beslut av den 15 och 22 februari 1995, som inkom till Europeiska gemenskapernas kansli den 3, 6 och 10 april 1995, har Pretura Circondariale di Roma – Sezione distaccata di Tivoli e di Castelnuovo di Porto – i brottmålen mot Giuseppe Salmaggi, Salvatore Pasquire och Massimo Zappone till Europeiska gemenskapernas domstol i en begäran om förhandsavgörande ställt följande frågor:

- 1) Vilken rättsverkan får det att italienska republiken har unederlätit att i rätt tid införa de föreskrifter som krävs enligt rådets direktiv nr 91/156<sup>(1)</sup>, direktiv som ändrar direktiv 75/442/EEG?
- 2) Kan förekomsten av en straffrättslig sanktion, och i synnerhet sådana som föreskrivs i artiklarna 25 och följande i D.P.R. (dekret meddelat av republikens president) nr 915/82, genom att ha överträtt den italienska regeln, anses strida mot den gemenskapsrättsliga lagstiftningen som strävar efter en enhetlig behandling, även vad gäller påföljder för aktörerna på den inre marknaden?

<sup>(1)</sup> EGT nr L 78, 26. 3. 1991, s. 32.

Begäran om förhandsavgörande ingiven enligt beslut av Conseil arbitral des assurances sociales av den 5 april 1995, i målet Nicolas Decker mot Caisse de maladie des employés privés

(Mål C-120/95)

(95/C 137/31)

Conseil arbitral des assurances sociales har genom beslut av den 5 april 1995 i målet Nicolas Decker mot Caisse de maladie des employés privés till Europeiska gemenskapernas domstol ingett en begäran om förhandsavgörande, vilken inkom till domstolens kansli den 7 april 1995.

Conseil arbitral des assurances sociales ber domstolen att avgöra följande fråga:

Är artikel 60 i Code des assurances sociales luxembourgeois, med tillämpning av vilken ett socialförsäkringsorgan i en medlemsstat A förvägrar en försäkrad, medborgare i samma medlemsstat A, återbetalning för glasögon med korrigerande glas, föreskrivna av en läkare etablerad i samma stat men inköpta hos en optiker etablerad i en medlemsstat B, med motiveringen att varje medicinsk behandling i utlandet i förväg måste beviljas av det nämnda socialförsäkringsor-

ganet, förenlig med artiklarna 30 och 36 i EEG-fördraget i den mån som den på ett generellt sätt godkänner privatpersoners import av läkemedel eller som i förevarande fall av glasögon med ursprung i andra medlemsstater?

Talan anhängiggjord den 11 april 1995 av Europeiska gemenskapernas kommission mot Portugisiska Republiken

(Mål C-125/95)  
(95/C 137/32)

Vid Europeiska gemenskapernas domstol har den 11 april 1995 en talan riktad mot Portugisiska Republiken anhängiggjorts av Europeiska gemenskapernas kommission, företräd av José Luís Iglesias Buhigues och Sérgio de Carvalho, juridiska rådgivare, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxembourg hos Georgis Kremlis kontor, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg.

Sökanden yrkar att domstolen skall:

- Förklara att Portugisiska Republiken, genom att inte inom den föreskrivna tiden ha vidtagit nödvändiga åtgärder för att fullständigt uppfylla,
- rådets direktiv nr 91/67/EEG<sup>(1)</sup> av den 28 januari 1991 om djurhälsovillkor för utsläppande på marknaden av djur och produkter från vattenbruk,
- rådets direktiv nr 91/492/EEG<sup>(2)</sup> av den 15 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktion och utsläppande på marknaden av levande tvåskaliga mollusker,
- rådets direktiv nr 91/492/EEG<sup>(3)</sup> av den 22 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktionen och marknadsföringen av fiskprodukter,
- rådets direktiv 92/48/EEG<sup>(4)</sup> av den 16 juni 1992 om fastställande av minimiregler för hygien för fiskprodukter som fångats av vissa fartyg enligt artikel 3.1 a i direktiv 91/493/EEG,

inte har fullgjort sina åligganden som följer av fördraget.

- Förplikta Portugisiska republiken att betala rättegångskostnaderna för detta förfarande.

*Grunderna och de huvudsakliga argumenten*

Är de samma som i mål C-79/95; fristen för överföring av direktivet till nationell rätt gick ut den 1 januari 1993.

<sup>(1)</sup> EGT nr L 46, s. 1, 19.2.1991.

<sup>(2)</sup> EGT nr L 286, s. 1, 24.9.1991.

<sup>(3)</sup> EGT nr L 268, s. 15, 24.9.1991.

<sup>(4)</sup> EGT nr L 187, 7.7.1992.

Avskrivning av mål nr C-415/92<sup>(1)</sup>  
(95/C 137/33)

Genom beslut meddelat den 17 februari 1995, har presidenten för Europeiska gemenskapernas domstol avskrivit mål nr C-415/92, Italienska republiken mot Europeiska gemenskapernas kommission.

<sup>(1)</sup> EGT nr C 33, 5.2.1993.

Avskrivning av mål nr C-397/93<sup>(1)</sup>  
(95/C 137/34)

Genom beslut meddelat den 16 februari 1995, har presidenten för Europeiska gemenskapernas domstol avskrivit mål nr C-397/93, (begäran om förhandsavgörande från Pretura circondariale di Genova): Voltri Terminal Europa SpA och Giorgio Donati m.fl..

<sup>(1)</sup> EGT nr C 277, 15.10.1993.

Avskrivning av mål nr C-C 52/94<sup>(1)</sup>  
(95/C 137/35)

Genom beslut meddelat den 16 februari 1995, har presidenten för Europeiska gemenskapernas domstol avskrivit mål nr C-52/94, Italienska republiken mot Europeiska gemenskapernas kommission.

<sup>(1)</sup> EGT nr C 103, 11.4.1994.

Avskrivning av mål nr C-89/94<sup>(1)</sup>  
(95/C 137/36)

Genom beslut meddelat den 8 mars 1995, har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol avskrivit mål nr C-89/94, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland.

<sup>(1)</sup> EGT nr C 132, 14.5.1994.

Avskrivning av mål nr C-100/94<sup>(1)</sup>  
(95/C 137/37)

Genom beslut meddelat den 9 mars 1995, har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol avskrivit mål nr C-100/94, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland.

<sup>(1)</sup> EGT nr C 132, 14.5.1994.

Avskrivning av mål nr C-176/94<sup>(1)</sup>  
(95/C 137/38)

Genom beslut meddelat den 1 mars 1995, har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol avskrivit mål nr C-176/94, Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg.

<sup>(1)</sup> EGT nr C 218, 6.8.1994.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 6 april 1995

i de förenade målen T-80/89, T-81/89, T-83/89, T-87/89, T-88/89, T-90/89, T-93/89, T-95/89, T-97/89, T-99/89, T-100/89, T-101/89, T-103/89, T-105/89, T-107/89 och T-112/89, BASF AG och andra mot Europeiska gemenskapernas kommission<sup>(1)</sup>

*(Konkurrens – Förfarande – Behörighet – Kommissionens arbetsordning)*

(95/C 137/39)

*(Rättegångsspråk: tyska, engelska, spanska, franska, italienska och nederländska)*

I de förenade målen T-80/89, BASF AG, Ludwigshafen (Tyskland), företrätt av Ferdinand Hermanns och Karl Kaiser, advokater, Düsseldorf, med delgivningsadress i Luxembourg hos advokatbyrån Loesch och Wolter, 11, rue Goethe, T-81/89, Monsanto Company, St Louis, Missouri (Amerikas förenta stater), företrätt av Clive Stanbrok, QC, och John Ratliff, barrister, England och Wales, med delgivningsadress i Luxembourg hos advokatbyrån Arsène Kronshagen, 12, boulevard de la Foire, T-83/89, NV DSM och DSM Kunststoffen BV, Heerlen (Nederländerna), företrädda av Inne G.F. Cath, advokat, Haag, med delgivningsadress i Luxembourg hos advokatbyrån Dupong och Konsbruck, 14 A, rue des Bains, T-87/89, Orkem SA, Paris (Frankrike), företrätt av Dominique Voillemot och Joëlle Salzmänn, advokater, Paris, med delgivningsadress i Luxembourg hos advokatbyrån Loesch och Wolter, 11, rue Goethe, T-88/89, Bayer AG, Leverkusen (Tyskland), företrätt av Oliver Axster och Holger Wissel, advokater, Düsseldorf, Michel Waelbroeck, Denis Waelbroeck och Alexander Vandencastele, advokater, Bryssel, med delgivningsadress i Luxembourg hos advokatbyrån Loesch och Wolter, 11, rue Goethe, T-90/89, Atochem SA, Puteaux (Frankrike), företrätt av Xavier de Roux och Charles-Henri Léger, advokater, Paris, med delgivningsadress i Luxembourg hos advokatbyrån Hoss och Elvinger, 15, Côte d'Eich, T-93/89, Den Norske Stats Oljeselskap AS (Statoil), Stavanger (Norge), företrätt av Graham Child, solicitor, med

delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Elvinger och Hoss, 15 Côte d'Eich, T-95/89, Enichem SpA, Milano (Italien), företrätt av Mario Siragusa, advokat, Rom, Giuseppe Scassellati Sforzolini, advokat, Bologna, och Gianfranco Arcidiacono, advokat, Milano, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Arendt och Medernach, 8–10, rue Mathias Hardt, T-97/89, Hoechst AG, Frankfurt am Main (Tyskland), företrätt av Hans Hellmann och Hans-Joachim Voges, advokater, Köln, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Loesch och Wolter, 11, rue Goethe, T-99/89, Imperial Chemical Industries plc, London, företrätt av David Vaughan, QC, och David Anderson, barrister, England och Wales, enligt fullmakt av Victor White, Richard Coles och Andrew Ransom, solicitors, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Dupong och Konsbruck, 14 a, rue des Bains, T-100/89, Neste Oy, Espoo (Finland), företrätt av Georges van Hecke, advokat vid Cour de cassation i Belgien, och Gerwin Van Gerven, advokat, Bryssel, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Freddy Brausch, 11, rue Goethe, T-101/89, Repsol Quimica SA, Madrid, företrätt av José Pérez Santos, advokat, Madrid, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Ernest Arendt, 8–10, rue Mathias Hardt, T-103/89, Shell International Chemical Company Ltd., London, företrätt av Kenneth Parker, QC, England och Wales, enligt fullmakt av John Osborne, solicitor, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Elvinger och Hoss, 15, Côte d'Eich, T-105/89, Montedison SpA, Milano (Italien), företrätt av Giuseppe Celona, advokat vid Cour de cassation i Italien, Giorgio Aghina, advokat, Milano, och Piero Ferrari, advokat, Rom, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Georges Margue, 20, rue Philippe II, T-107/89, Chemie Holding AG, Linz (Österrike), företrätt av Otfried Lieberknecht, advokat, Düsseldorf, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Alex Bonn, 22, Côte d'Eich, T-112/89, The Dow Chemical Company, Midland, Michigan (Amerikas förenta stater), företrätt av Arved Deringer, advokat, Köln, Pierre Bos, advokat, Rotterdam och José Pérez Santos, advokat, Madrid, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Loesch och Wolter, 11, rue Goethe mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall, B.J. Drijber, F.E. Gonzalez Diaz, E. Morgan

de Rivery, R. Morresi, N. Forwood och A. Böhlke) angående ogiltigförklaring av kommissionens beslut 89/191/EEG av den 21 december 1988 om ett förfarande för tillämpning av artikel 85 i EEG-fördraget (IV/31.866, PELD, EGT nr L 74, 1989 s. 21), har förstainstansrätten (andra avdelningen), sammansatt av J.L. Cruz Vilaça, ordförande, och D.P.M. Barrington, A. Saggio, C.P. Briët och J. Biancarelli, domare och med H. Jung som justitiesekreterare, den 6 april 1995 meddelat en dom med följande domslut:

- 1) *Kommissionens invändning om otillåtlighet i mål T-103/89 ogillas.*
- 2) *Kommissionens beslut 89/191/EEG av den 21 december 1988 om ett förfarande för tillämpning av artikel 85 i EEG-fördraget (IV/31.866, PELD) ogiltigförklaras.*
- 3) *Yrkanden om att kommissionens beslut 89/191/EEG av den 21 december 1988 om ett förfarande för tillämpning av artikel 85 i EEG-fördraget (IV/31.866, PELD) skall fastställas vara en nullitet ogillas.*
- 4) *Skadeståndsyrkandena i mål T-105/89 avvisas.*
- 5) *Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(<sup>1</sup>) EGT nr C 182, 19.7.1989 och nr C 177, 13.7.1989.

#### FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 6 april 1995

i mål T-141/89, Tréfileurope Sales SARL mot Europeiska gemenskapernas kommission(<sup>1</sup>)

*(Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget)*

(95/C 137/40)

*(Rättegångsspråk: franska)*

I mål T-141/89, Tréfileurope Sales SARL, tidigare Tréfilarbe SA, sedermera Tréfilarbe Luxembourg-Saarbrücken SARL, Luxemburg, företrätt av Dominique Voillemot, advokat, Paris, med delgivningsadress i Luxembourg hos Jacques Loesch's advokatbyrå, 11, rue Goethe, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: N. Koch, E. Traversa, J. Currall, A. Coutrelis och N. Coutrelis), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut nr 89/515/EEG av den 2 augusti 1989 angående ett förfarande vid tillämpning av artikel 85 i EEG-fördraget (IV/31.553 – Armeringsnät, EGT nr L 260, 1989, s. 1), har förstainstansrätten (första avdelningen), sammansatt

av H. Kirschner, ordförande, och C.W. Bellamy, B. Vesterdorf, R. García-Valdecasas och K. Lenaerts, domare, med H. Jung som justitiesekreterare, den 6 april 1995 avkunnat följande dom:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Sökanden förpliktas att bära rättegångskostnaderna.*

(<sup>1</sup>) EGT nr C 306, 5.12.1989.

#### FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 6 april 1995

i mål T-142/89, Usines Gustave Boël SA mot Europeiska gemenskapernas kommission(<sup>1</sup>)

*(Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget)*

(95/C 137/41)

*(Rättegångsspråk: franska)*

I mål T-142/89, Usines Gustave Boël SA, Bryssel, företrätt av Georges Vandersanden och Lucette Defalque, advokater, Bryssel, med delgivningsadress i Luxembourg hos Alex Schmitts advokatbyrå, 62 rue Guillaume, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: N. Koch, E. Traversa, J. Currall, A. Coutrelis och N. Coutrelis), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut nr 89/515/EEG av den 2 augusti 1989 angående ett förfarande vid tillämpning av artikel 85 i EEG-fördraget (IV/31.553 – Armeringsnät, EGT nr L 260, 1989, s. 1), har förstainstansrätten (första avdelningen), sammansatt av H. Kirschner, ordförande, och C.W. Bellamy, B. Vesterdorf, R. García-Valdecasas och K. Lenaerts, domare, med H. Jung som justitiesekreterare, den 6 april 1995 avkunnat följande dom:

- 1) *Beloppet av de böter som har ålagts sökanden i artikel 3 i kommissionens beslut nr 89/515/EEG av den 2 augusti 1989, angående ett förfarande vid tillämpning av artikel 85 i EEG-fördraget (IV/31.553 – Armeringsnät), slås fast till 440.000 ecu.*
- 2) *Talan ogillas i övrigt.*
- 3) *Sökanden förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta tre femtedelar av kommissionens rättegångskostnader.*
- 4) *Kommissionen förpliktas att bära två femtedelar av sina rättegångskostnader.*

(<sup>1</sup>) EGT nr C 306, 5.12.1989.

## FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 6 april 1995

i mål nr T-143/89, Ferriere Nord SpA mot Europeiska gemenskapernas kommission<sup>(1)</sup>*(Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget)*

(95/C 137/42)

*(Rättegångsspråk: italienska)*

I mål nr T-143/89, Ferriere Nord SpA, Osoppo (Italien), företrätt av Wilma Viscardini Dona, advokat, Padova och Giuseppe Campeis, advokat, Udine, med delgivningsadress i Luxembourg hos Ernest Arendts advokatbyrå, 8–10 rue Mathias Hardt, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa, J. Curral och A. Dal Ferro), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut nr 89/515/EEG av den 2 augusti 1989 angående ett förfarande för tillämpning av artikel 85 i EEG-fördraget (IV/31.553 – Armeringsnät, EGT nr L 260, 1989, s. 1), har förstainstansrätten (första avdelningen), sammansatt av H. Kirschner, ordförande, och C.W. Bellamy, B. Vesterdorf, R. García-Valdecasas och K. Lenaerts, domare, med H. Jung som justitiesekreterare, den 6 april 1995 avkunnat följande dom:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

<sup>(1)</sup> EGT nr C 306, 5.12.1989.

## FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 6 april 1995

i mål nr T-144/89, Cockerill Sambre mot Europeiska gemenskapernas kommission<sup>(1)</sup>*(Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget)*

(95/C 137/43)

*(Rättegångsspråk: franska)*

I mål T-144/89, Cockerill Sambre, tidigare Steelinter SA, Bryssel företrätt av Michel Waelbroeck och Alexandre Vandecasteele, advokater, Bryssel, med delgivningsadress i Luxembourg hos Ernest Arendts advokatbyrå, 8–10 rue Mathias Hardt, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: N. Koch, E. Traversa, J. Curral, A. Coutrelis och N. Coutrelis), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut nr 89/515/EEG av den 2 augusti 1989 angående ett förfarande vid tillämpning av artikel 85 i EEG-fördraget (IV/31.553 – Armeringsnät, EGT nr L 260, 1989, s. 1), har förstainstansrätten (första avdelningen), sammansatt av H. Kirschner, ordförande, och C.W. Bellamy, B. Vesterdorf, R. García-Valdecasas och K. Lenaerts, domare, med H. Jung som justitiesekreterare, den 6 april 1995 avkunnat följande dom:

- 1) Artikel 1 i kommissionens beslut nr 89/515/EEG av den 2 augusti 1989, angående ett förfarande vid tillämpning

av artikel 85 i EEG-fördraget (IV/31.553 – Armeringsnät), ogiltigförklaras till den del det fastställer att sökanden har medverkat i ett samordnat förfarande med syftet att begränsa exporten från Tyskland till Benelux-länderna.

- 2) Beloppet av de böter som har ålagts sökanden i artikel 3 i beslutet slås fast till 252.000 ecu.
- 3) Talan ogillas i övrigt.
- 4) Sökanden förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta tre femtedelar av kommissionens rättegångskostnaderna.
- 5) Kommissionen förpliktas att bära två femtedelar av sina rättegångskostnaderna.

<sup>(1)</sup> EGT nr C 306, 5.12.1989.

## FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 6 april 1995

i mål nr T-145/89, Baustahlgewebe GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission<sup>(1)</sup>*(Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget)*

(95/C 137/44)

*(Rättegångsspråk: tyska)*

I mål nr T-145/89, Baustahlgewebe GmbH, Düsseldorf (Tyskland), företrätt av Arved Deringer, Claus Tessin, Hans Jürgen Herrmann, Joachim Sedemund och Frank Montag, advokater, Köln, med delgivningsadress i Luxembourg hos Aloyse Mays advokatbyrå, 31 Grand-rue, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: N. Koch, B. Langeheine, J. Curral och A. Böhlke), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut nr 89/515/EEG av den 2 augusti 1989 angående ett förfarande vid tillämpning av artikel 85 i EEG-fördraget (IV/31.553 – Armeringsnät, EGT nr L 260, 1989, s. 1), har förstainstansrätten (första avdelningen), sammansatt av H. Kirschner, ordförande, och C.W. Bellamy, B. Vesterdorf, R. García-Valdecasas och K. Lenaerts, domare, med H. Jung som justitiesekreterare, den 6 april 1995 avkunnat följande dom:

- 1) Artikel 1 i kommissionens beslut nr 89/515/EEG av den 2 augusti 1989, angående ett förfarande vid tillämpning av artikel 85 i EEG-fördraget (IV/31.553 – Armeringsnät), ogiltigförklaras till den del det fastställer att sökanden har medverkat i ett samordnat förfarande med Sotralentz SA med syftet att beskära dettas export till Tyskland och till den del detsamma fastställer förekomsten av ett avtal mellan sökanden och Tréfilunion SA med syftet att göra dessas framtida export beroende av fastslagna kvoter.
- 2) Beloppet av de böter som har ålagts sökanden i artikel 3 i beslutet slås fast till 3 miljoner ecu.

- 3) *Talan ogillas i övrigt.*
- 4) *Sökanden förpliktas att bära sina rättegångskostnader och en tredjedel av kommissionens rättegångskostnader.*
- 5) *Kommissionen förpliktas att bära två SSNESSNO tredjedelar av sina rättegångskostnader.*

<sup>(1)</sup> EGT nr C 306, 5.12.1989.

### FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 6 april 1995

i mål nr T-147/89, Société métallurgique de Normandie mot Europeiska gemenskapernas kommission<sup>(1)</sup>

*(Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget)*

(95/C 137/45)

*(Rättegångsspråk: franska)*

I mål nr T-147/89, Société métallurgique de Normandie, Mondeville (Frankrike), företrätt av Robert Collin och Richard Milchior, advokater, Paris, med delgivningsadress i Luxembourg hos Ernest Arendts advokatbyrå, 8–10 rue Mathias Hardt, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: N. Koch, E. Traversa, J. Currall, A. Coutrelis och N. Coutrelis), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut nr 89/515/EEG av den 2 augusti 1989 angående ett förfarande vid tillämpning av artikel 85 i EEG-fördraget (IV/31.553 – Armeringsnät, EGT nr L 260, 1989, s. 1), har förstainstansrätten (första avdelningen), sammansatt av H. Kirschner, ordförande, och C.W. Bellamy, B. Vesterdorf, R. García-Valdecasas och K. Lenaerts, domare, med H. Jung som justitiesekreterare, den 6 april 1995 avkunnat följande dom:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Sökanden förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.*

<sup>(1)</sup> EGT nr C 306, 5.12.1989.

### FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 6 april 1995

i mål nr T-148/89, Tréfilunion SA mot Europeiska gemenskapernas kommission<sup>(1)</sup>

*(Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget)*

(95/C 137/46)

*(Rättegångsspråk: franska)*

I mål T-148/89, Tréfilunion SA, Puteaux (Frankrike), företrätt av Robert collin och Richard Milchior, advokater, Paris, med delgivningsadress i Luxembourg hos Ernest

Arendts advokatbyrå, 8–10 rue Mathias Hardt, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: N. Koch, E. Traversa, J. Currall, A. Coutrelis och N. Coutrelis), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut nr 89/515/EEG av den 2 augusti 1989 angående ett förfarande vid tillämpning av artikel 85 i EEG-fördraget (IV/31.553 – Armeringsnät, EGT nr L 260, 1989, s. 1), har förstainstansrätten (första avdelningen), sammansatt av H. Kirschner, ordförande, och C.W. Bellamy, B. Vesterdorf, R. García-Valdecasas och K. Lenaerts, domare, med H. Jung som justitiesekreterare, den 6 april 1995 avkunnat följande dom:

- 1) *Artikel 1 i kommissionens beslut nr 89/515/EEG av den 2 augusti 1989, angående ett förfarande vid tillämpning av artikel 85 i EEG-fördraget (IV/31.553 – Armeringsnät), ogiltigförklaras till den del det fastställer att det fanns ett avtal mellan sökanden och Baustahlgewebe GmbH som syftade till att göra dessas framtida export beroende av fastslagna kvoter.*

- 2) *Beloppet av de böter som har ålagts sökanden i artikel 3 i beslutet slås fast till 235.000 ecu.*

- 3) *Talan ogillas i övrigt.*

- 4) *Sökanden förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta 4/5 av kommissionens rättegångskostnader.*

- 5) *Kommissionen förpliktas att bära 1/5 av sina rättegångskostnader.*

<sup>(1)</sup> EGT nr C 306, 5.12.1989.

### FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 6 april 1995

i mål nr T-149/89, Sotralentz SA mot Europeiska gemenskapernas kommission<sup>(1)</sup>

*(Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget)*

(95/C 137/47)

*(Rättegångsspråk: franska)*

I mål T-149/89, Sotralentz SA, Drulingen (Frankrike), företrätt av Xavier de Mello, Philippe Pepy och Jean Christian Percerou, advokater, Paris, med delgivningsadress i Luxembourg hos Bruno Deckers advokatbyrå, 16 avenue Marie-Thérèse, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: N. Koch, E. Traversa, J. Currall, A. Coutrelis och N. Coutrelis), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut nr 89/515/EEG av den 2 augusti 1989 angående ett förfarande vid tillämpning av artikel 85 i EEG-fördraget (IV/31.553 – Armeringsnät, EGT nr L 260, 1989 s. 1), har förstainstansrätten (första avdelningen), sammansatt av H. Kirschner, ordförande, och C.W. Bellamy, B. Vesterdorf, R. García-Valdecasas och K. Lenaerts, domare, med H. Jung som justitiesekreterare, den 6 april 1995 avkunnat följande dom:

- 1) Artikel 1 i kommissionens beslut nr 89/515/EEG av den 2 augusti 1989, angående ett förfarande vid tillämpning av artikel 85 i EEG-fördraget (IV/31.553 – Armeringsnät), ogiltigförklaras till den del det fastställer att sökanden, mellan åren 1981–1982, medverkade i ett samordnat förfarande med syftet att fastställa priser och kvoter för den franska marknaden, efter juni 1984 medverkade i ett samordnat förfarande gällande den franska marknaden med samma syfte för åren 1983–1984 och att denne medverkade i ett samordnat förfarande med Baustahlgewebe GmbH med syftet att begränsa sin export till den tyska marknaden.
- 2) Beloppet av de böter som har ålagts sökanden i artikel 3 i beslutet slås fast till 57.000 ecu.
- 3) Talan ogillas i övrigt.
- 4) Kommissionen förpliktas att bära sina rättegångskostnader och hälften av sökandens rättegångskostnader.
- 5) Sökanden förpliktas att bära hälften av sina rättegångskostnader.

(<sup>1</sup>) EGT nr C 306, 5.12.1989.

#### FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 6 april 1995

i mål nr T-150/89, G. B. Martinelli mot Europeiska gemenskapernas kommission(<sup>1</sup>)  
(Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget)  
(95/C 137/48)

(Rättegångsspråk: italienska)

I mål nr T-150/89, G. B. Martinelli, tidigare G. b. Metallurgica SpA, Milano (Italien), företrätt av Carmelo Maccarone, advokat, Bergamo, med delgivningsadress i Luxembourg hos Franco Colussis advokatbyrå, 36 rue de Wiltz, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa, J. Currall och A. Dal Ferro), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut nr 89/515/EEG av den 2 augusti 1989 angående ett förfarande för tillämpning av artikel 85 i EEG-fördraget (IV/31.553 – Armeringsnät, EGT nr L 260, 1989, s. 1), har förstainstansrätten (första avdelningen), sammansatt av H. Kirschner, ordförande, och C.W. Bellamy, B. Vesterdorf, R. García-Valdecasas och K. Lenaerts, domare, med H. Jung som justitiesekreterare, den 6 april 1995 avkunnat följande dom:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(<sup>1</sup>) EGT nr C 360, 5.12.1989.

#### FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 6 april 1995

i mål nr T-151/89, Société des treillis et panneaux soudés SA mot Europeiska gemenskapernas kommission(<sup>1</sup>)  
(Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget)  
(95/C 137/49)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-151/89, Société des treillis et panneaux soudés, Puteaux (Frankrike), företrätt av Robert Collin och Richard Milchior, advokater, Paris, med delgivningsadress i Luxembourg hos Ernest Arendts advokatbyrå, 8–10 rue Mathias Hardt, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: N. Koch, E. Traversa, J. Currall, A. Coutrelis och N. Coutrelis), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut nr 89/515/EEG av den 2 augusti 1989 angående ett förfarande vid tillämpning av artikel 85 i EEG-fördraget (IV/31.553 – Armeringsnät, EGT nr L 260, 1989, s. 1), har förstainsansrätten (första avdelningen), sammansatt av H. Kirschner, ordförande, och C.W. Bellamy, B. Vesterdorf, R. García-Valdecasas och K. Lenaerts, domare, med H. Jung som justitiesekreterare, den 6 april 1995 avkunnat följande dom:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(<sup>1</sup>) EGT nr C 306, 5.12.1989.

#### FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 6 april 1995

i mål nr T-152/89, ILRO SpA mot Europeiska gemenskapernas kommission(<sup>1</sup>)  
(Konkurrens – Överträdelse av artikel 85 i EEG-fördraget)  
(95/C 137/50)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-152/89, ILRO SpA, Lecco-Pescarenico (Italien), företrätt av Maurice Laredo, advokat, Paris, med delgivningsadress i Luxembourg hos Ernest Arendts advokatbyrå, 8–10 rue Mathias Hardt, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa och A. Dal Ferro), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut nr 89/515/EEG av den 2 augusti 1989 angående ett förfarande vid tillämpning av artikel 85 i EEG-fördraget

(IV/31.553 – Armeringsnät, EGT nr L 260, 1989, s. 1), har förstainsrätten (första avdelningen), sammansatt av H. Kirschner, ordförande, och C.W. Bellamy, B. Vesterdorf, R. García-Valdecasas och K. Lenaerts, domare, med H. Jung som justitiesekreterare, den 6 april 1995 avkunnat följande dom:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Sökanden förpliktas att bära rättegångskostnaderna.*

(<sup>1</sup>) EGT nr C 306, 5.12.1989.

#### FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 27 april 1995

i mål nr T-443/93, Casillo Grani snc mot Europeiska gemenskapernas kommission(<sup>1</sup>)

*(Statligt stöd – Sökanden försatt i konkurs – Intresse av att agera – Nedläggande av mål)*

(95/C 137/51)

*(Rättegångsspråk: italienska)*

I mål T-443/93, Casillo Grani snc, San Giuseppe Vesuviano (Italien), företrätt av Mario Siragusa, Maurizi D'Albora och Giuseppe Scassellati-Sforzolini, advokater, Rom Neapel respektive Bologna, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrå Ernest Arendt, 8–10, rue Mathias Hardt, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Nolin, D. Calleja y Crespo och R. Lyal), med stöd av Italgrani SpA, Neapel (Italien), företrätt av Aurelio Pappalardo, advokat, Trapani, Luigi Sico och Felice Casucci, advokater, Neapel, Massimo Annesi och Massimo Merola, advokater, Rom, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrå Alain Lorang, 51, rue Albert 1er, angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 91/474/EEG av den 16 augusti 1991, om stöd utgivet av den italienska regeringen till bolaget Italgrani för uppförandet av ett jordbrukslivsmedelskomplex i Mezzogiorno (EGT nr L 254, s. 14), har förstainsrätten (andra avdelningen i utökad sammansättning), sammansatt av B. Vesterdorf, avdelningsordförande, samt D.P.M. Barrington, A. Saggio, H. Kirschner och A. Kalogeropoulos, domare, med J. Palacio González som justitiesekreterare, den 27 april 1995 meddelat följande dom:

- 1) *Mål T 443/89 avskrivs i förstainsrätten.*
- 2) *Sökanden skall bära rättegångskostnader, inklusive de som redovisats av intervenienten.*

(<sup>1</sup>) EGT nr C 47, 21.2.1992.

#### FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

den 8 mars 1995

av Europeiska gemenskapernas förstainsrätt i mål T-2/93 rättegångskostnader, Société anonyme à participation ouvrière Compagnie nationale Air France mot Europeiska gemenskapernas kommission(<sup>1</sup>)

*(Konkurrens – Uppskattning av rättegångskostnader)*

(95/C 137/52)

*(Rättegångsspråk: franska)*

I mål T-2/93 rättegångskostnader Société anonyme à participation ouvrière Compagnie nationale Air France, Paris, företrätt av Eduard Marissens, advokat, Bryssel, delgivningsadress i Luxemburg hos Lucy Dupongs advokatbyrå, 14 rue des Bains, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F.E. Gonzáles Díaz och G. de Bergues, med stöd av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: J.D. Colahan och C. Vajda), med delgivningsadress i Luxemburg hos Förenade konungarikets ambassad, 14 boulevard Roosevelt, TAT SA, Tours (Frankrike), företrätt av Antoine Winckler, advokat, Paris, och av Romano Saubiotto, solicitor, med delgivningsadress i Luxemburg hos Elvinger och Hoss advokatbyrå, 15 Côte d'Eich, och British Airways plc, Hounslow (Förenade konungariket), företrätt av William Allan och James E. Flynn, solicitors, med delgivningsadress i Luxemburg hos Loesch och Wolters advokatbyrå, 11 rue Goethe, angående en talan om uppskattning av de rättegångskostnader som sökanden skall ersätta intervenienten TAT SA till följd av förstainsrättens dom av den 19 maj 1994, Air France mot kommissionen, T-2/93, Rec. s. II-323, meddelade förstainsrätten (andra avdelningen i utökad sammansättning) sammansatt av B. Vesterdorf, ordförande, och D.P.M. Barrington, A. Saggio, H. Kirschner och A. Kalogeropoulos, domare, med H. Jung som justitiesekreterare, den 8 mars 1995 följande beslut:

*Det totale beloppet avseende rättegångskostnader som sökande skall ersätta intervenienten TAT SA slås fast till 220.000 FRF.*

(<sup>1</sup>) EGT nr C 45, 17.2.1993.

#### BESLUT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

den 24 februari 1995

i mål T-2/95 R mellan Industrie des poudres sphériques och Europeiska unionens råd

(95/C 137/53)

*(Processspråk: franska)*

I mål T-2/95 R mellan Industrie des poudres sphériques, Annemasse (Frankrike), företräd av advokaten Chantal Momège, Paris, som valt advokaten Alex Schmitt, 62, avenue Guillaume som delgivningsadress i Luxemburg, och Europeiska unionens råd (ombud: R. Torrent, J. Monteiro och P. Bentley), har förstainsrättens president, efter ansökan om uppskov med verkställighet, såvitt angår

sökanden, av rådets förordning (EG) nr 2557/94 av den 19 oktober 1994 om införande av en slutlig antidumpingtull för import av kalcium-metall med ursprung i Folkrepubliken Kina eller Ryssland (EGT nr L 270, s. 27), den 24 februari 1995 avkunnat följande beslut:

- 1) *Ansökan om uppskov med verkställighet avslås.*
- 2) *Interventionsansökningarna föranleder inte någon åtgärd.*
- 3) *Beslutet om rättegångskostnader skall anstå.*

---

**BESLUT AV  
FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE**

av den 15 mars 1995

i mål T-6/95 R, Cantine dei Colli Berici coop. arl mot  
Europeiska gemenskapernas kommission  
(95/C 137/54)

(Processpråk: italienska)

I mål T-6/95 R, Cantine dei Colli Berici coop. arl, Lonigo (Italien), företrätt av Ivone Cacciavillani, advokat, Venedig, med delgivningsadress i Luxembourg hos advokatbyrån Alain Lorange, 51, rue Albert 1er, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. de March och A. Dal Ferro), avseende en begäran om uppskov med verkställighet av artikel 1.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 3151/94 av den 21 december 1994, om framtida undantagsbestämmelser för produktionsåret 1993/94 beträffande de mängder bordsvin som producenterna skall leverera till obligatorisk destillation (EGT nr L 332, s. 32), har förstainstansrättens ordförande den 15 mars 1995 meddelat följande beslut:

- 1) *Begäran om interimistiskt beslut avslås.*
- 2) *Beslut om rättegångskostnaderna meddelas senare.*

---

**BESLUT AV  
FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE**

av den 31 mars 1995

i mål T-40/95 R, Philippe Guebels mot Europeiska gemenskapernas kommission  
(95/C 137/55)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-40/95 R, mellan Philippe Guebels, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, bosatt i Arlon

(Belgien), företräd av Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure och Ariane Tornel, samtliga advokater i Bryssel, med Fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener, som delgivningsadress i Luxemburg, och Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. M. Alves Vieira), rörande en ansökan om uppskov med verkställigheten av beslutet av den 18 januari 1995 i vilket nomineringsmyndigheten som disciplinstraff ådömt sökanden avsked utan indragning av rätten till ålderspension som föreskrivs i artikel 86.2 f i Europeiska gemenskapernas personalstadga, har förstainstansrättens president den 31 mars 1995 meddelat ett beslut med följande lydelse:

- 1) *Det interimistiska yrkandet ogillas.*
- 2) *Beslut om rättegångskostnader meddelas senare.*

---

**BESLUT AV  
FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE**

av den 10 april 1995

i mål T-66/95 R, Hedwig Kuchlenz-Winter mot Europeiska  
gemenskapernas kommission  
(95/C 137/56)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-66/95 R, mellan Hedwig Kuchlenz-Winter, fränskild maka till en före detta tjänsteman vid Europaparlamentet, bosatt i Kehlen (Luxemburg), företräd av Dieter Rogalla, advokat, Sprockhövel, med delgivningsadress i Luxembourg hos Armin Machmer, 1, rue Roger Barthel, Bereldange (Luxemburg) och Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Griesmar, J. Currall och B. Wägenbaur), angående ett yrkande om interimistiska åtgärder i första hand om uppskov med verkställigheten av ett påstått beslut av försäkringskontoret i Luxembourg, enligt vilket sökanden upphör att omfattas av gemenskapens sjukförsäkringssystem den 31 mars 1995 samt i andra hand att rätten att omfattas av systemet inte skall upphöra vid utgången av den frist som föreskrivs i artikel 72.1 b i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna, dvs. ett år efter det att sökandens äktenskapsskillnad slutligen fastställts, har förstainstansrättens ordförande den 10 april 1995 meddelat följande beslut:

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder ogillas.*
- 2) *Beslut om rättegångskostnaderna meddelas senare.*

Talan väckt den 17 februari 1995 av Syndicat National de l'Industrie Cimentière (SFIC) mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-36/95)

(95/C 137/57)

(Processpråk: franska)

Syndicat National de l'Industrie Cimentière (SFIC) med säte i Paris (Frankrike), företrädd av Edouard Didier, advokat, Paris och Jean-Claude Rivalland, advokat, Paris, med delgivningsadress i Luxembourg hos advokatbyrån Carlos Zeyen, 67, rue Ermesinde, har den 17 februari 1995 till Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt inkommit med talan mot Europeiska gemenskapernas kommission.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- Helt eller delvis ogiltigförklara artiklarna 1, 2, 3.2, 4.1, 4.2, 5 och 9 i kommissionens beslut av den 30 november 1994 i den mån de nämnda artiklarna rör SFIC.
- Förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna som kommer att specificeras senare.

#### Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökanden åberopat följande grunder:

#### I. Brister i form och förfarande

- 1) Under det administrativa förfarandet som har föregått beslutet: sökanden anser i synnerhet dels att meddelandet om anmärkningar har åsidosatt skyldigheten att fastställa mottagaren av anmärkningarna och den bevisning som åberopats mot denna, dels att denne inte helt och hållet givits tillgång till akten.
- 2) Beträffande antagandet av beslutet: sökanden hävdar att beslutet innehåller flera felaktigheter vad gäller villkoren för antagandet samt den form och det förfarande som har följts:

- a) brott mot kollegialitetsprincipen,
- b) användande av dokument som inte har ingått i debatten,
- c) sökanden har ställts till ansvar för anmärkningar som inte uttryckligen har angetts i meddelandet om anmärkningar,
- d) användning av ny bevisning,
- e) bristfällig motivering.

- II. Otillräcklig bevisning: vad beträffar både anklagelsen om avtalet att respektera de inhemska marknaderna och de andra överträdelser som sökanden lastats för, har kommissionen inte visat att sökanden på något sätt deltagit i någotdera, eller att det faktiska beteendet som har tillskrivits den, bryter mot den rättsliga reglering som gäller för en fackförening och/eller erkänt statistikorgan.

Talan väckt den 21 februari 1995 av Van Megen Sports Group B. V. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-49/95)

(95/C 137/58)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Van Megen Sports Group B. V., Eindhoven (Nederländerna), företrädd av A. W. Willems, advokatbyrå Boskamp & Willems, Eindhoven, med delgivningsadress i Luxembourg hos förstainstansrättens kansli, har den 21 februari 1995 vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt väckt talan mot Europeiska gemenskapernas kommission.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

ogiltigförklara kommissionens beslut av den 21 december 1994 i ett förfarande i enlighet med artikel 85 i EG-fördraget (mål IV/32.948 – IV/34.590: Tretorn m.fl.)<sup>(1)</sup>.

#### Grunder och huvudargument

Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter och/eller en rättsregel som måste beaktas när fördraget tillämpas.

Genom ovannämnda beslut har kommissionen ålagt sökanden böter på den grunden att sökanden har överträtt artikel 85.1 genom att delta i genomförandet i Nederländerna av den anmälan och undersökning av parallellimport, som syftade till att genomdriva Tretorn Sports Ltd:s policy för att förhindra parallellimport och -export.

Den sökande anser att den slutsats som kommissionen har kommit fram till i sitt beslut inte kan finna stöd i den bevisning som kommissionen har tillgång till, att denna slutsats är otillräckligt motiverad av kommissionen och att det saknas tillräckliga argument för att berättiga (omfattningen av) de faktiska böterna (i förhållande till de som ålagts de andra berörda parterna).

<sup>(1)</sup> EGT nr L 378, 31.12.1994, s. 45.

Talan väckt den 23 februari 1995 av Castle Cement Ltd. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-56/95)

(95/C 137/59)

(Rättegångsspråk: engelska)

Castle Cement Ltd., företrädd av Nicholas Forwood och John Cook, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Arendt & Medernach, Boîte Postale 39, L-2010 Luxembourg, har den 23 februari 1995 vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt väckt talan mot Europeiska gemenskapernas kommission.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut 94/815/EG av den 30 november 1994<sup>(1)</sup> i dess helhet eller i andra hand till den del det hänför sig till sökanden,
- upphäva eller i andra hand nedsätta de böter som utdömts genom artikel 9 och
- tilldöma sökanden ersättning för rättegångskostnaderna.

#### *Grunder och huvudargument*

Castle hävdar att beslutet är grundat på en felaktig teori om en "enda och fortlöpande överenskommelse" som möjliggör för kommissionen att knyta samman olika överträdelser vilka omfattar olika sammanslutningar av cementproducenter och företag, olika tidsperioder och olika marknader och medlemsstater och vilka har olika särdrag vilket lett till att kommissionen har begått ett antal uppenbara fel vad gäller resonemang, slutledning och förfarande med avseende på bevisning och ekonomisk analys och att kommissionen ignorerat de processrättsliga skyddsregler vilka är vedertagna inom gemenskapsrätten för företag som anklagats för att ha överträtt artikel 85.

Kommissionens teori har också lett till att den ålagt Castle böter som är totalt oproportionerliga med avseende på bolagets roll och ansvar.

Castle bestrider att det funnits en Cembureauöverenskommelse såsom kommissionen påstår och förnekar att den skulle ha deltagit i någon form av hemlig överenskommelse mellan producenter i Förenade kungariket (Blue Circle, Castle och Rugby) och att dess medverkan i European Export Committee skulle ha sin grund i något konkurrensbegränsande uppsåt eller faktiskt medförde några sådana effekter.

<sup>(1)</sup> EGT nr L 343, 30.12.1994.

Talan väckt den 23 februari 1995 av CIMPOR – Cimentos de Portugal, S.A. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-61/95)

(95/C 137/60)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

Talan har väckts vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 23 februari 1995 mot Europeiska gemenskapernas kommission av CIMPOR, Cimentos de Portugal, S.A., Lissabon, Rua Alexandre Herculano, nr 35, företrätt av Carlos Botelho Moniz, Adelino Duarte, Teresa Mendes och Amadeu Brandão Colaço, advokater, Portugal, med kontor på Rua Castilho, nr 63, 6<sup>o</sup>, 1250 Lissabon, som har valt delgivningsadress i Luxembourg hos Aloyse May, advokat, 31, Grand-Rue, Luxembourg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall,

- förklara kommissionens beslut av den 30 november 1994 (IV/33.126 och 33.332 – Cement) ogiltiga, till de delar dessa angår sökanden, med följden att det vite som förelagts sökanden inte tillämpas,
- reducera det vite som förelagts CIMPOR, för det fall att det inte skulle anses finnas anledning att ogiltigförklara hela beslutet i den del det angår sökanden,
- förplikta kommissionen att ersätta alla rättegångskostnader.

#### *Grunder och huvudpåståenden*

Sökanden påstår att det omstridda beslutet innehåller följande fel, som påverkar dess laglighet:

- I. Fel bestående i brott mot rätten till försvar, beroende på,
  - 1) delgivning av endast en del av meddelandet om klagopunkter,
  - 2) klagopunkternas allmänna och ospecificerade natur,
  - 3) otillräcklig tillgång till de handlingar som kommissionen samlat in och som denna använt vid förberedelsen av förfarandet och som grund för beslutet,
  - 4) frånvaron, i de delar av meddelandet som innehåller de klagopunkter som kommissionen framför mot sökanden, av identifiering av de handlingar på grundval av vilka det slutliga beslutet fattades,
  - 5) den oberättigade begränsningen av rätten att bli hörd, som följer av de former under vilka hörandet av invändningarna organiserades,
  - 6) användningen av ofullständig bevisning för sökandens påstådda överträdelser,
  - 7) bristande iakttagande av rätten till muntligt och skriftligt svar och sammanblandning av förberedelsefasen med den kontradiktoriska fasen av det administrativa förfarandet.
- II. Fel i beteckningen av och beviset för sökandens påstådda brott, beroende på,
  - 1) överträdelse av artikel 85 i EG-fördraget, som följer av den trefaldiga påståendet om samma brott,
  - 2) misstag beträffande de antaganden som gjordes i beslutet, som följer av den felaktiga avgränsningen och beskrivningen av marknaden,

- 3) misstag beträffande de antaganden som gjordes i beslutet, som följer av den felaktiga värderingen av de kriterier på ekonomisk rationalitet som ligger bakom sökandens beteende på marknaden,
- 4) den bristfälliga och felaktiga värderingen av den bevisning på vilken kommissionens beslut grundar sig, beträffande sökandens påstådda deltagande i det så kallade "Cembureau-avtalet", liksom i det så kallade "iberiska avtalet".

III. Fel i bestämmandet av den på sökanden tillämpliga sanktionen, beroende på,

- 1) brott mot likhetsprincipen,
- 2) brott mot proportionalitetsprincipen.

Talan väckt den 23 februari 1995 av SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento, S.A. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-62/95)

(95/C 137/61)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

Talan har väckts vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 23 februari 1995 mot Europeiska gemenskapernas kommission av SECIL, Companhia Geral de Cal e Cimento, S.A., Outão, Concelho de Setúbal, företrätt av Nuno Mimoso Ruiz, advokat, Portugal, med kontor på Rua Castilho, nr 63, 6º, 1250 Lissabon, som har valt delgivningsadress i Luxemburg hos Aloyse May, advokat, 31 Grand-Rue, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall,

- förklara kommissionens beslut av den 30 november 1994 (IV/33.126 och 33.322 – Cement) ogiltiga, till de delar dessa angår sökanden, med följderna att det vite som förelagts sökanden inte tillämpas,
- reducera det vite som förelagts SECIL, för det fall att det inte finns anledning att ogiltigförklara beslutet i dess helhet i den del det avser sökanden,
- förplikta kommissionen att ersätta alla rättegångskostnader.

*Grunder och huvudpåståenden*

Sökanden åberopar följande grunder:

- I. Brott mot förfaranderegler och rätten till försvar, beroende på,
  - 1) ofullständigt meddelande av klagopunkter,
  - 2) klagopunkternas allmänna och ospecificerade natur,

- 3) otillräcklig tillgång till de handlingar på vilka man grundat klagopunkterna,
- 4) användningen av ett annat språk än portugisiska,
- 5) den otillräckliga tidsfristen för svar på meddelandet om klagopunkter och störningen av den normala utövningen av rätten till försvar,
- 6) bristande iakttagande av rätten till muntligt och skriftligt svar och sammanblandning av förberedelsefasen med den kontradiktoriska fasen av det administrativa förfarandet.

II. Brott mot regler rörande grunder, bevisning och tillräckligheten av de bevis som lagts till grund för beslutet, beroende på,

- 1) motsägelsen mellan grunderna för och avsikten med beslutet,
- 2) användningen av handlingar som inte varit tillgängliga för den klandrade,
- 3) bristande överensstämmelse mellan de handlingar som stöder meddelandet om klagopunkter och de handlingar som stöder beslutet,
- 4) bristande bevisvärdering,
- 5) otillräcklighet och bristande överensstämmelse beträffande den bevisning på vilken kommissionens beslut grundar sig,

III. Fel i den rättsliga bedömningen av fakta i ljuset av artikel 85 i EG-fördraget, vilket leder till,

- 1) samtidigt klandrande av en europeisk sammanslutning (Cembureau), av de nationella sammanslutningarna som är anslutna till denna sammanslutning (ATIC i Portugal) och de företag som är medlemmar i dessa nationella organisationer (vad gäller ATIC: CIMPOR och SECIL) för samma överträdelse; detta tredubbla klandrande för samma överträdelse leder till ett brott mot artikel 85.1 i fördraget,
- 2) brott mot principen om "non bis in idem".

IV. Brister i bestämmandet av bötesbeloppen, beroende på,

- 1) genomgående brott mot skälighetsprincipen och proportionalitetsprincipen,
- 2) felaktig uppskattning av den subjektiva och objektiva betydelsen av överträdelsen,
- 3) felaktig uppskattning av överträdelsens varaktighet.

**Talan väckt den 23 februari 1995 av ATIC – Associação Técnica da Indústria de Cimento mot Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål T-63/95)

(95/C 137/62)

*(Rättegångsspråk: portugisiska)*

Talan har väckts vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 23 februari 1995 mot Europeiska gemenskapernas kommission av ATIC, Associação Técnica da Indústria de Cimento, Lissabon, Av. 5 de Outubro, 54, 2º, företrätt av Mário João Marques Mendes, advokat, Portugal, med kontor på Rua Castilho, nr 63, 6º, 1250 Lissabon, som har valt delgivningsadress i Luxembourg hos Maître Aloyse May, advokat, 31, Grand-Rue, Luxembourg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall,

- förklara kommissionens beslut av den 30 november 1994 (IV/33.126 och 33.332 – Cement) ogiltiga, i synnerhet artiklarna 1, 2.1, 2.2 b) och 5, till den del dessa angår ATIC,
- i andra hand reducera det vite som förelagts ATIC,
- förplikta kommissionen att ersätta alla rättegångskostnader.

*Grunder och huvudpåståenden*

Ansökan är grundad på åberopandet av följande fel, som påverkar beslutets laglighet,

- fel bestående i åsidosättandet av rätten till försvar,
- fel bestående i avsaknaden av bevis eller felaktig värdering av tillgängliga bevis då de påstådda överträdelserna förebräddes sökanden,
- fel bestående i den felaktiga rättsliga bedömningen av tillämpligheten av artikel 85.1 i EG-fördraget på företagsammanslutningar,
- fel bestående i brott mot proportionalitetsprincipen vid åläggandet av vitet.

**Talan väckt den 24 februari 1995 av Hedwig Kuchlenz-Winter mot Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål T-66/95)

(95/C 137/63)

*(Rättegångsspråk: tyska)*

Hedwig Kuchlenz-Winter, Kehlen (Luxembourg), har den 24 februari 1995 vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt väckt talan mot Europeiska gemenskapernas kommission. Ombud för sökanden är advokat dr Dieter

Rogalla, Sprockhövel (Förbundsrepubliken Tyskland), med delgivningsadress i Luxemburg vid advokatbyrå Armin Machmer, 1, rue Roger Barthel.

Sökanden yrkar

- a) fastställelse att den europeiska kommissionen är skyldig att, inom ramen för EU:s sjukförsäkringssystem (på solidaritetsbasis), fortsätta att låta sökanden vara försäkrad mot de omfattade riskerna och detta – tills en ändring av texten i personalstadgan skett – inom ramen för en konstruktiv rättsutveckling och med utövande "extra legem" av sitt handlingsutrymme,
- b) att den europeiska kommissionen förpliktas att, i fråga om personalstadgan, utnyttja sin rätt att lämna förslag till Europeiska gemenskapernas råd i syfte att ge fränskilda makar till tjänstemän möjlighet att provisoriskt säkerställa de rättigheter som följer av punkt a) – för det fall att de vid utövandet av sin rätt till fri rörlighet inte i sitt hemland kan anslutas till något offentligt sjukförsäkringssystem och de har en egen rätt till pension som kompensation för förlorad försörjning,
- c) i andra hand att rätten, inom ramen för de sociala bestämmelserna i de europeiska fördragen, inklusive Maastrichtfördraget och den sociala stadgan, skall påpeka den konstaterade luckan i den tyska sociallagstiftningen för regeringen i sökandens hemland (Tyskland) och be denna att vidta erforderliga initiativ och åtgärder för att täcka luckan så att de som inte omfattas av de sociala rättigheterna i någon medlemsstat i den Europeiska unionen utan som, i likhet med sökanden, om de återvänder till sitt hemland endast omfattas av sådana rättigheter i förhållande till Europeiska Unionens institutioner, endast i begränsad omfattning har tillgång till sjukförsäkringssystemet eller som till och med är helt uteslagna ifrån detta,
- d) att svaranden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

*Grunder och huvudargument*

Sökanden som tidigare varit anställd vid Europeiska gemenskapernas domstol och kommission och som sedan den 1 april 1994 är skild från en tjänsteman vid Europaparlamentet vänder sig mot att hon enligt artikel 72.1 i stadgan inte även efter den 1 april 1995 omfattas av gemenskapens sjukförsäkringssystem, utöver den period av ett år som föreskrivs i denna bestämmelse.

Sedan hon gift sig lämnade sökanden sin tjänst vid gemenskaperna efter att ha tjänstgjort i sju och ett halvt år. Under sitt äktenskap omfattades hon, som maka till en tjänsteman, av gemenskapens sjukförsäkringssystem. Hon gör gällande att hon, eftersom hon i sitt hemland Tyskland varken kan omfattas av någon offentlig eller av någon privat sjukförsäkring, är tvungen att bo kvar i Luxemburg efter sin skilsmässa för att inte förlora skyddet ifråga.

Sökanden hävdar att detta strider mot gemenskapens princip om fri rörlighet.

Hon hävdar vidare att den ovannämnda bestämmelsen i stadgan kränker principen om lika behandling.

Sökanden anser att gemenskapens institutioner, i enlighet med sin omsorgsplikt gentemot medborgarna, är skyldiga att täcka den lucka som förekommer i de aktuella bestämmelserna i stadgan.

Talan väckt den 28 februari 1995 av Aker a.s. mot Europeiska gemenskapernas kommission  
(Mål T-70/95)  
(95/C 137/64)

(Rättegångsspråk: engelska)

Aker a.s., företrätt av Nicholas Forwood och John Cook med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Arendt & Medernach, Boite Postale 39, L-2010 Luxembourg, har den 28 februari 1995 vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt väckt talan mot Europeiska gemenskapernas kommission.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 30 november 1994 i dess helhet eller, i andra hand, till den del det berör sökanden,
- upphäva eller, i andra hand, nedsätta de böter som utdömts genom artikel 9 och
- tilldöma sökanden ersättning för rättegångskostnaderna.

#### *Grunder och huvudargument*

De grunder, på vilka det bestridda beslutets legalitet ifrågasätts, kan sammanfattas enligt följande:

#### I. Underlåtelse att iaktta väsentliga processuella krav:

- 1) Underlåtelse att tillhandahålla det fullständiga meddelandet om anmärkningar.
- 2) Underlåtelse att översätta kompletterande handlingar till rättegångsspråket.
- 3) Felaktiga citat från handlingar.
- 4) Underlåtelse att ge sökanden tillgång till samtliga handlingar i kommissionens akt och till andra relevanta akter.
- 5) Underlåtelse att tillhandahålla andra adressaters yttranden över meddelandet om anmärkningar.

- 6) Det muntliga förfarandet hade en felaktig uppläggning.
- 7) Kommissionen har förlitat sig på bevisning som erhållits i strid med rätten att inte yttra sig för att undvika självangivelse eller indirekta erkännanden.
- 8) Omformulering av kommissionens ärende och slutförande av förfarandena gentemot vissa tyska och spanska företag.

#### II. Uppenbara felaktigheter i resonemang och slutledning:

Sökanden hävdar att beslutet är baserat på den uppfattningen att det föreligger en "enda och fortlopande överenskommelse" inom den västeuropeiska cementindustrin. Denna teori, vars riktighet sökanden bestrider, har lett till att kommissionen begått bedömnings- och tolkningsfel med avseende på sökanden, vad beträffar

- 1) dess förmodade delaktighet i Cembureauöverenskommelsen och
- 2) dess förmodade delaktighet i European Task Force.

Sökanden hävdar att det saknas grund för slutsatsen att den var skyldig till ett uppträdande vilket skulle kunna utgöra ett uppsåtligt brott mot artikel 85.1 i EG-fördraget.

#### III. Avsaknad av domsrätt samt diskriminering:

- 1) Sökanden vidhåller, givet att det är ett företag etablerat utanför den Europeiska gemenskapen, att kommissionen var skyldig att i meddelandet om anmärkning och i beslutet tydligt framlägga den grund på vilken den gjode gällande domsrätt över sökanden. Kommissionens underlåtelse att förklara sin ståndpunkt i denna fråga utgör ett brott mot rätten att gå i svaromål och mot artikel 190 i EG-fördraget.
- 2) Sökanden hävdar vidare att kommissionen inte iakttog sin skyldighet att utöva sin domsrätt på ett enhetligt och icke diskriminerande sätt gentemot samtliga icke EG-företag som deltog i förfarandena.

#### IV. Böter:

- 1) Sökanden understryker att kommissionen inte har visat att dess uppträdande kan anses vara uppsåtligt eller oaktsamt i enlighet med artikel 15.2 i förordning 17/62.
- 2) Sökanden hävdar att kommissionen har underlåtit att klargöra den specifika grunden för de böter som ålagts sökanden.

**Talan väckt den 28 februari 1995 av Euroc AB mot Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål T-71/95)

(95/C 137/65)

(Rättegångsspråk: engelska)

Euroc AB, företrätt av Nicolas Forwood, Q.C., och John Cook, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Ernest Arendt, 8-10 rue Mathias Hardt, BP 39, L-2101 Luxemburg, har den 28 februari 1995 vid förstainstansrätten väckt talan mot Europeiska gemenskapernas kommission.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut<sup>(1)</sup> i dess helhet eller till den del det berör sökanden,
- uphäva eller nedsätta de böter som har ålagts enligt artikel 9, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

*Grunder och huvudargument*

Grunder och huvudargument är de samma som de som anförs i mål T-70/95.

<sup>(1)</sup> EGT nr L 343, 30.12.1994, s. 1-158.

**Talan väckt den 3 mars 1995 av Günzler Aluminium GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål T-75/95)

(95/C 137/66)

(Rättegångsspråk: tyska)

Günzler Aluminium GmbH, Ostfildern (Tyskland), företrätt av Jürgen Strauss, advokat, Stuttgart (Tyskland), har den 3 mars 1995 vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt väckt talan mot Europeiska gemenskapernas kommission.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- 1) ogiltigförklara kommissionens beslut av den 14 november 1994 (referens REM: 16/94),

- 2) förplikta kommissionen att med beaktande av förstainstansrättens rättsliga ställningstagande fatta ett nytt beslut angående Tysklands ansökan av den 2 maj 1994 om ett beslut av kommissionen beträffande återbetalning av eller befrielse från import- eller exportavgifter.

*Grunder och huvudargument*

Sökanden, ett bolag med begränsat ansvar bildat enligt tysk rätt som försäljer aluminium och i enstaka fall importerar detta, ifrågasätter kommissionens beslut av den 14 november 1994 genom vilket kommissionen nekar avgiftsbefrielse avseende import av aluminium från Jugoslavien.

I maj och juni 1990 importerade sökanden vissa mängder aluminium. Med avseende på denna import hade sökanden tillsammans med den jugoslaviske exportören beslutat att denne skulle bära ansvaret för all den tull som skulle komma att uppbäras och att detta skulle göras genom en sänkning av inköpspriset. De behöriga tyska tullmyndigheterna tullbehandlade det importerade aluminiumet för fri rörlighet, utan att tull påfördes. Tullmyndigheternas beslut var varken provisoriskt eller fattat med förbehåll för granskning i efterhand. På grundval av detta tullcertifikat betalade sökanden det fulla inköpspriset för de ifrågavarande varorna till den jugoslaviska exportören.

Efter att ha erhållit två uppmaningar i maj och juli 1992 om att i efterhand betala tull försökte sökanden förgäves – på grund av det inbördeskrig som just brutit ut i Jugoslavien – att kontakta den jugoslaviske exportören. Uppmaningarna om att i efterhand betala tull motiverades med att det ifrågavarande aluminiumet hade importerats efter det att den tullkvot som tilldelats Jugoslavien uttömts och att den gemensamma tulltaxan som följd hade återinförts.

Sökanden åberopar förekomsten av "särskilda omständigheter" i enlighet med artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 1430/79. Sökanden hävdar att de tyska tullmyndigheternas första beslut var anledningen till varför inget avdrag gjordes för det belopp som motsvarade den tull som sökanden var skyldig att erlägga.

För övrigt utfärdades de två anmodandena om att i efterhand betala tull ett respektive två år efter det att återinförandet av den gemensamma tulltaxan kungjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Då sökanden endast genomförde importtransaktioner i enstaka fall, kan denna inte förväntas ha större kunskaper och praktisk erfarenhet än den myndighet som är behörig inom området i fråga.

Talan väckt den 6 mars 1995 av bolagen Syndicat Français de l'Express International (SFEI), DHL International, SERVICE CRIE och MAY COURIER mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-77/95)

(95/C 137/67)

(Rättegångsspråk: franska)

Talan har väckts vid förstainstansrätten den 6 mars 1995 mot Europeiska gemenskapernas kommission av bolagen Syndicat Français de l'Express International (SFEI), DHL International, SERVICE CRIE och MAY COURIER, Frankrike, företrädare av Eric Morgan de Rivery, advokat, Paris, och Jacques Derenne, advokat, Bryssel och Paris, som har valt delgivningsadress i Luxembourg hos Alex Schmitts advokatbyrå, 62, avenue Guillaume.

Sökanden yrkar att domstolen skall,

- ogiltigförklara kommissionens beslut nr SG(94) D/19144 av den 30 december 1994, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

#### *Grunder och huvudpåståenden*

Sökandena framhåller att de hos kommissionen har lämnat in ett klagomål som riktade sig mot det franska postverket och mot den franska staten, i syfte att det skulle slås fast att dessa överträtt artiklarna 86 och 90 i EG-fördraget inom ramen för marknaden för internationell snabbpost. Sökanden påstod i sitt klagomål att det franska postverket, tack vare statliga åtgärder, försåg Société Française de Messagerie Internationale (SFMI), ett bolag som hör till posten, med information och kommersiell hjälp som gjorde det möjligt för detta att omedelbart, med utgångspunkt från marknaden för posttjänster på vilken posten innehar en lagstadgad monopolställning, komma in på den med denna marknad sammanhängande marknaden för internationell snabbpost och uppnå första platsen på marknaden på kring tre år på bekostnad av de privata företag som befann sig på marknaden före detta bolag.

Sökandena omtalar att kommissionen har beslutat att ogilla deras klagomål på grund av att denna ansåg, i första hand, att hänsynstagandet till gemenskapsintresset berättigade att man på grundval av påstådda fakta inte vidtog en undersökning i enlighet med artikel 86 och, i andra hand, att beslutet att inte ingripa mot ett koncentrationsavtal mellan vissa postmyndigheter och företaget TNT hade gjort det möjligt att konstatera att den planerade transaktionen, vilken avsåg postsektorn och inbegrep åtminstone en av de i klagomålet åsyftade operatörerna, skulle ha gjort det möjligt att mildra eller rentav undanröja vissa av de konkurrensbegränsningar som det franska postverket och

SFMI skulle kunna göra sig skyldiga till, just inom vissa av de verksamhetsområden som anges i klagomålet.

Sökandena påstår att kommissionen, genom att ogilla deras klagomål, hade åsidosatt artiklarna 86 och 190 i EG-fördraget liksom även principen om god förvaltning och icke-diskrimineringsprincipen. De anser likaledes att det ifrågasatta beslutet är behäftat med maktmissbruk samt uppenbara felbedömningar av gemenskapsintresset.

Talan väckt den 9 mars 1995 av Interhotel, Sociedade internacional de Hotéis, SARL mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-81/95)

(95/C 137/68)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

Talan har väckts vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 9 mars 1995 mot Europeiska gemenskapernas kommission av Interhotel, Sociedade internacional de Hotéis, SARL, Lissabon, Rua Castilho, nr 50, 5°, företrätt av Dr. José Miguel Alarção Júdice, advokat, Lissabon, med kontor på Rua Silva Carvalho, 234, 7°, 1250 Lissabon, som har valt delgivningsadress i Luxemburg hos Dr. Victor Gillens advokatbyrå, 13, rue Aldringen.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall,

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 28 december 1994,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

#### *Grunder och huvudpåståenden*

Bestridandet av kommissionens besluts rättsenlighet grundar sig, å ena sidan, på överträdelsen av allmänna rättsprinciper såsom stabilitetsprincipen, rättssäkerhetsprincipen och principen om berättigade förväntningar och, å andra sidan, på dess otillräckliga motivering med påföljande överträdelse av sökandens förvärvade rättigheter.

- a) Sökanden påpekar först, beträffande den faktiska och rättsliga ramen som borde ha beaktats vid ett korrekt övervägande av dennes handlande och av det svar som man har begärt av denne, att det, på grundval av genomförandet av ärendet och genom själva den uppskattning som gjorts av kommissionen, kan konstateras att det oklanderliga sätt på vilket gällande regler och tillämpliga instruktioner hela tiden har följts, från det att man fått vetskap om dessa, inte har ifrågasatts. Detta äger tillämpning på alla de förändringar som kommissionen begärt, alla utgifter som kommissionen inte har ansett möjliga att godkänna, vilket betyder att dessa bör anses som verkställda och godtagna enligt reglerna. Att

tolka detta annorlunda skulle innebära en överträdelse av rättssäkerhetsprincipen och principen om berättigade förväntningar.

Sökanden framhåller även att det inte längre kan föreligga några tvivel beträffande formen eftersom yrkesutbildningsverksamheten, trots alla rättsliga, ekonomiska och sociala villkor som föreligger för närvarande, och trots dennas oerfarenhet och den nästan fullständiga frånvaron av instruktioner och råd, har lyckats uppnå alla de utlovade målen. Sökanden anser det vara oacceptabelt att han under dessa omständigheter skulle bestraffas för bristande iakttagelse av förfaranderegler, som för övrigt inte är exigibla, vilket det omstridda beslutet gör anspråk på.

Sökanden anser slutligen att det omstridda beslutet, med tanke på den tid som redan har förflutit mellan detta förfarandes påbörjande och fattandet av det omstridda beslutet, nästan 8 år, och särskilt med beaktande av den uppenbara svårigheten att återskapa alla fakta, bevis och dokument avseende det pågående förfarandet, och med beaktande av att den tid som förflutit medfört påtaglig skada för sökanden, borde ogiltigförklaras på grund av brott mot rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar, och för underlåtenhet, från kommissionens sida, att uppfylla principen om god förvaltning och kravet på skyndsamhet.

- b) Sökanden anser dessutom att det omstridda beslutet skall ogiltigförklaras till de delar det avser "kostnader som inte godkänts i den ursprungliga begäran", på grund av brott mot förvärvade rättigheter och på grund av bristande grunder för kommissionens beslut som godkände den ursprungligen framställda begäran. Det omtvistade beslutet bör även ogiltigförklaras i den del det avser de utgifter som anges under rubrikerna "drift och ledning av kurserna – undervisande personal", "förberedelse av kurserna", "icke beständiga material och tillgångar" och "normala avskrivningar", på grund av bristande grunder för de beslutade minskningarna.

**Talan väckt den 13 mars 1995 av Carmen Gómez de Enterría y Sanchez mot Europaparlamentet**

(Mål T-82/95)

(95/C 137/69)

*(Rättegångsspråk: franska)*

Carmen Gómez de Enterría y Sanchez, med hemvist i Luxembourg (Storhertigdömet Luxembourg), företrädd av advokat Eric Boigelot, Bryssel, med delgivningsadress i Luxembourg hos Louis Schiltz advokatbyrå, 2, rue du Fort Rheinsheim, har den 13 mars 1995 vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt väckt talan mot Europaparlamentet.

Sökanden har yrkat att rätten skall

- ogiltigförklara Europaparlamentets presidents beslut av den 19 december 1994 att enligt artikel 50 i personalstadgan säga upp sökanden från dennes tjänst som generaldirektör för översättning och allmän service
- ogiltigförklara varje föregående utsagt beslut att enligt artikel 50 i stadgan säga upp sökanden
- ogiltigförklara nomineringsmyndighetens utsagda och/eller uttryckliga beslut att avvisa sökandens klagomål av den 21 februari 1995
- förordna att sökanden återgår till sin tjänst eller en annan liknade tjänst som svarar mot hennes grad och befattning, med retroaktiv betalning av upplupen lön från uppsägningsbeslutet till återinträdet i tjänst samt dröjsmålsränta på detta belopp med åtta procent om året
- förplikta svaranden att betala rättegångskostnaderna.

#### *Grunder och huvudsakliga argument*

Talan riktar sig mot Europaparlamentets presidents beslut att enligt artikel 50 i personalstadgan säga upp sökanden från dennes tjänst som generaldirektör för översättning och allmän service.

Sökanden har, i första hand, åberopat underlåtenhet att beakta artiklarna 7, 25, 27 och 60 i stadgan, liksom de allmänna rättsgrundsatserna om lika behandling och rättvisa i det att det ifrågasatta beslutet inte fattats i tjänstens intresse, utan av en påstådd nödvändighet att ta hänsyn till Unionens geografiska utvidgning, och att det inte framgår av det ifrågasatta beslutet att detta föregåtts av en seriös och samvetsgrann undersökning av omständigheterna i saken.

Sökanden gör, i andra hand, gällande att beslutet i fråga inte uppfyller de krav på motivering som föreskrivs i artikel 25 andra stycket i stadgan och vidare innebär ett klart bedömningsfel och maktmissbruk.

Sökanden hävdar också att svaranden brutit mot artikel 50 i stadgan genom att besluta att inte överföra henne till en tjänst som motsvarar hennes grad och befattning. Enligt hennes uppfattning kan en sådan konsekvens inte följa automatiskt av denna bestämmelse i stadgan. Med hänsyn till hennes karriär liksom hennes meriter och ålder har nomineringsmyndigheten inte uppfyllt sin omsorgsplikt gentemot henne och brutit mot det förtroende hon hade för att denna skulle bevaka att hennes karriär hade sin normala gång.

Talan väckt den 16 mars 1995 av Associação dos Refine-  
radores de Açúcar Portugueses (ARAP), Alcantara Refina-  
rias – Açúcares S.A. och RAR Refinarias de Açúcar  
Reunidas S.A. mot Europeiska gemenskapernas kommis-  
sion

(Mål T-83/95)

(95/C 137/70)

(Rättegångsspråk: engelska)

Associação dos Refineradores de Açúcar Portugueses  
(ARAP), Alcantara Refinarias – Açúcares S.A. och RAR  
Refinarias de Açúcar Reunidas S.A., företrädna av Gerard  
van der Wal med delgivningsadress i Luxemburg vid Aloyse  
Mays kontor, 31, Grand Rue, L-1661 Luxembourg, har den  
16 mars 1995 väckt talan mot Europeiska gemenskapernas  
kommission vid Europeiska gemenskapernas förstainstans-  
rätt.

Sökandena yrkar att rätten skall

- förklara att talan är tillåten
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 9 januari  
1995 (IV/002141)
- förplikta kommissionen att ersätta sökandenas rätte-  
gångskostnader.

*Grunder och huvudargument*

Sökandena har lämnat in ett formellt klagomål till kommis-  
sionen med begäran om att denna skall inleda ett förfarande  
enligt artikel 93.2 i EG-fördraget rörande det statsstöd som  
den portugisiska regeringen lämnat DAI (Sociedade de  
desenvolvimento Agro-Industrial) för uppförande av en  
betsockerfabrik; den 12 december 1994 beslutade kommis-  
sionen att varken inleda förfarandet eller vidta de andra  
åtgärder, som begärts, av det skälet att stödet skulle lämnas  
på basis av en nationell stödplan som kommissionen  
godkänt enligt artiklarna 92 och 93 i fördraget.

Sökandena hävdar att kommissionens godkännande av den  
nationella portugiska stödplan som föreskrivs i SIBR och i  
förordning nr 95/90 av den 20 mars 1990 – till vilket  
godkännande kommissionen hänvisar i sitt beslut – är  
rättsstridigt av flera skäl:

- a) Kommissionen ålade inte de portugisiska myndighe-  
terna att följa adekvata villkor som möjliggör en analys  
av enskilda ansökningar avseende de godkända stödpla-  
nerna inom det förfarande och med beaktande av de  
rättigheter som föreskrivs i artikel 92.2 och 92.3

EG-fördraget och i rättspraxis. Kommissionen sörjde  
inte för erforderlig kontroll av de godkända stödprog-  
rammens konsekvenser för vissa sektorer.

- b) Kommissionen har lämnat sitt godkännande av de  
berörda nationella stödprogrammen utan att det förfä-  
rande som föreskrivs i artikel 93.2 i EG-fördraget  
inletts. Bristen på möjlighet till insyn och på offentlighet  
har lett till ett rättsstridigt godkännande av statsstödspla-  
nen som strider mot artikel 92 i EG-fördraget och mot  
den gemensamma jordbrukspolitikens syften.
- c) Beslutet att inte inleda det förfarande som föreskrivs i  
artikel 93.3 i EG-fördraget kan inte grundas på kom-  
missionens beslut 90/342/EG och 94/173/EG. Dessa  
beslut är rättsstridiga vad avser att kommissionen  
därigenom godkänt statsstöd för en betsockerfabrik i  
Portugal, uteslutit tillämpning av artiklarna 93.2 och  
93.3 i EG-fördraget i sådant fall och/eller fränhänt sig  
själv rätten att tillämpa det förfarande som föreskrivs i  
artikel 93.2 i EG-fördraget.

Sökandena anser att kommissionens beslut att artikel 93.3 i  
EG-fördraget inte omfattar den enskilda nationella tilläm-  
pningen av en godkänd allmän stödplan, som SIBR och  
förordning nr 95/90, är rättsstridigt och felaktigt. Även om  
godkännandet av den allmänna stödplanen är juridiskt  
giltigt, måste de portugisiska myndigheterna sända under-  
rättelse [artikel 93.3 EG-fördraget] och borde kommissio-  
nen, som sökandena begärt, inleda det förfarande som  
föreskrivs i artikel 93.2 i EG-fördraget av följande skäl:

- a) Det stöd som beviljats DAI överskrider villkoren och  
gränserna för de godkända nationella stödplanerna.
- b) Medlemsstaterna är enligt artikel 93.3 i EG-fördraget  
skyldiga att sända underrättelse om den enskilda til-  
lämpningen av allmänna stödplaner som tidigare god-  
känts av kommissionen för det fall att det enskilda  
beslutet att lämna stöd är någonting mer omfattande än  
en enkel tillämpningsåtgärd och andra kriterier därför  
skulle gälla än för den godkända allmänna stödplanen,  
som t.ex. en tillämpning inom jordbrukssektorn och/  
eller en sektor som kännetecknas av överkapacitet.  
Detta är klart och alldeles särskilt fallet inom socker-  
sektorn.

Slutligen understryker sökandena att statsstödet till DAI  
och kommissionens beslut att inte vidta åtgärder och inleda  
det av dem begärda förfarandet strider mot de multilaterala  
handelsavtalen (mera precist jordbruksavtalet) och leder till  
en kränkning av artikel 213 i den fjärde AVS-EEG-  
konventionen.

Talan väckt den 16 mars 1995 av D.I.R. International Film S.r.l., Nostradamus Enterprises Ltd., Union P.N. S.r.l., United International Pictures B.V., United International Pictures AB, United International Pictures APS, United International Pictures A/S, United International Pictures EPE, United International Pictures OY och United International Pictures y Cia SRC mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-85/95)

(95/C 137/71)

(Rättegångsspråk: engelska)

D.I.R. International Films S.r.l. m.fl. företrädare av Michel Waelbroeck med delgivningsadress i Luxemburg vid Ernest Arendts kontor, rue Mathias Hardt, 8-10, L-2010 Luxembourg, har den 16 mars 1995 vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt väckt talan mot Europeiska gemenskapernas kommission.

Sökandena yrkar att rätten skall

— ogiltigförklara:

- det beslut av den 5 december 1994 som delgetts UIP (London) den 10 januari 1995, genom vilket "European Film Distribution Office" ("EFDO") avslagit de ansökningar som olika filialer till UIP lämnat in till EFDO för finansieringen av distributionen av filmerna "Nostradamus" och "Maniaci Sentimentali";
- och/eller det beslut genom vilket Europeiska kommissionen instruerat eller avsett att instruera EFDO att fatta det beslutet;
- ålägga kommissionen att redogöra för om den, muntligen eller skriftligen, utfärdat separata instruktioner i fråga om det ovan nämnda beslutet av den 5 december 1994 och att visa upp eller se till att EFDO visar upp all skriftväxling och andra handlingar (inklusive men inte begränsat till interna och externa dokument, protokoll från möten i EFDO eller kommissionen) som bevisar sådana instruktioner;
- om sådana instruktioner utfärdats muntligen och det inte finns någon skriftlig dokumentation som styrker dem, ålägga kommissionen att ge in eller se till att EFDO ger in en skriftlig sammanfattning av sådana instruktioner; och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

*Grunder och huvudargument*

Sökandena för talan om prövning av det beslut av den 5 december 1994, genom vilket European Film Distribution Office ("EFDO"), ett organ som inrättats inom ramen för MEDIA-programmet, avslagit de ansökningar som olika filialer till United International Pictures ("UIP") gjort för

finansieringen av distributionen av filmerna "Nostradamus" och "Maniaci Sentimentali".

Sökanden hävdar att beslutet av den 5 december 1994 och/eller det beslut genom vilket kommissionen avsett att instruera EFDO den 5 december 1994 eller dessförinnan, att avslå UIP:s ansökningar, skall ogiltigförklaras på någon av, eller alla, de följande grunderna:

- a) Kränkning av de urvalskriterier som ställts upp i EFDO:s "riktlinjer".
- b) Kränkning av andan och de uttalade målsättningarna för MEDIA-programmet.
- c) Avsaknad av korrekt motivering.

Talan väckt den 16 mars 1995 av Compagnie Générale Maritime, m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-86/95)

(95/C 137/72)

(Rättegångsspråk: engelska)

Compagnie Générale Maritime, m.fl., företrädare av Nicholas Forwood, QC, och Philip Ruttley, solicitor, med delgivningsadress i Luxemburg hos Cabinet Arendt & Medernacht, Boîte Postale 39, L-2010 Luxembourg, har den 16 mars 1995 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission.

Sökandena yrkar att rätten skall

- förklara att ansökningen kan tas upp till prövning och att den är välgrundad,
- undanröja kommissionens beslut av den 21 december 1994 avseende Far Eastern Freight Conference (IV/33.218), samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

*Grunder och huvudargument*

Tretton av de fjorton företag, vilka samtliga är rederier ingående i Far Eastern Freight Conference (FEFC), som kommissionens beslut av den 21 december 1994 i ärende IV/33.218 är riktat till, överklagar beslutet genom denna ansökan. Den svarande institutionen har i beslutet fastslagit att sökandena har åsidosatt artikel 85 i EG-fördraget genom att överenskomma om gemensamma priser för tjänster avseende inlandstransporter, vilka tillhandahålls inom EG som ett led i verksamhet med kombinerade transporter av containergods.

Av beslutet följer, i enlighet med kommissionens ställningstagande i vad avser tillämpning av konkurrensreglerna på tjänster bestående av kombinerade internationella sjöfartstransporter, att endast sjöfraktsdelen av tjänsten – dvs. transport med sjögående fartyg till eller från en gemen-

skapshamn – omfattas av bestämmelserna i förordning 4056/86, medan landtransporter regleras av bestämmelserna i förordning 1017/68.

Sökandena anför att det överklagade beslutet bör undanröjas på följande grunder.

- a) De kombinerade transporter som sökandena erbjuder skulle, om den relevanta marknaden definierades på ett korrekt sätt, få anses utgöra en del av marknaden för internationella sjötransporttjänster i stort. Därmed är förordning 4056/86, och inte förordning 1017/86, tillämplig i nuvarande fall.
- b) Det kan alternativt hävdas att kommissionen, även för det fall att rätten skulle godta vad denne anför om att rederiets inlandsverksamhet vid tillämpningen av artikel 85.1 skall anses utgöra särskilda tjänster på en marknad för inlandstransporttjänster, ännu inte på ett tillfredsställande sätt har angivit eller prövat vad det är som kännetecknar denna marknad och har på så sätt brustit vid bedömningen av frågan om avtalet har någon påtaglig inverkan på konkurrensen eller handeln mellan medlemsstaterna inom den aktuella marknaden.
- c) Vid bedömningen av frågan om artikel 85.3 är tillämplig tar inte kommissionen hänsyn till de vinster som uppkommer både som en konsekvens av nätverksrationalisering – och en därav följande minimering av fraktförarens och därmed speditörens totala kostnader – och till följd av den roll som en enhetlig taxa för kombinerade transporter spelar i att göra det möjligt för de enskilda rederierna att dra största möjliga fördel av sina respektive nätverk, medan speditörer samtidigt erbjuder en enhetlig totaltaxa för transport som utförs från viss given ort i inlandet. Beslutet beaktar samtidigt inte alls de produktivitetsförbättringar, tekniska förbättringar, eller ökade ekonomiska framsteg som uppstår till följd av en mer effektiv containerkontroll, en mer rationell styrning av containerflyttningar, och allt annat som sammanhänger med tjänster avseende kombinerade transporter.
- d) I det överklagade beslutet berörs inte alls det förhållandet, att få, om ens några, linjekonferenser saknar en taxa för kombinerade transporter. Att vägra bevilja ett gruppundantag för linjekonferenser, enligt artikel 3 i förordning 4056/86, skulle leda till att gruppundantaget kom att antingen helt sakna eller få en ytterst ringa faktisk betydelse för just den kategori personer som det var avsett att hjälpa. Detta kan inte ha varit kommissionens avsikt när den upprättade utkastet till förordningen år 1981 och ej heller kan det ha varit rådets avsikt när det antog förordning 4056/86.
- e) Sökandenas rätt att yttra sig har kränkts bl.a. genom att kommissionen i stor utsträckning har åberopat bevis och argument som inte åberopats i meddelandet om anmärkningar och genom att anklagelser framförts i beslutet som inte framförts i meddelandet om anmärkningar.

- f) Det har slutligen brustit vid den formella handläggningen på sätt som påverkar själva grunden för beslutet, nämligen genom att kommissionen varken har tillämpat något av de samråds-/förlikningsförfaranden som anvisas i förordning 4056/86 och FN-kodexen, eller rådfrågat vederbörande rådgivande kommitté, och har vidare inte lämnat tillräcklig motivering på sätt krävs i artikel 190 i EEG-fördraget.

Talan väckt den 17 mars 1995 av bolaget Cementerie del Tirreno S.p.A. – CEMENTIR – mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-87/95)

(95/C 137/73)

(Processpråk: italienska)

Bolaget Cementerie del Tirreno S.p.A. – CEMENTIR – med säte i Rom (Italien), företrätt av advokaterna Roberti och Tizzano, Neapel, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Lorang, 51, rue Albert 1<sup>er</sup>, har den 17 mars 1995 till Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt inkommit med talan mot Europeiska gemenskapernas kommission.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- Helt eller delvis ogiltigförklara kommissionens beslut av den 30 november 1994, 94/815/EG, om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (ärende IV/33.126 och 33.322 – cement)<sup>(1)</sup>.
- Upphäva eller nedsätta de böter som Cementir dömts enligt artikel 9 i själva beslutet.
- Förplikta svaranden att betala rättegångskostnaderna.

*Grunder och huvudargument*

Sökanden bestrider beslutets lagenlighet enligt tre olika grunder:

- I. Sökanden anser först och främst att beslutet innehåller grundläggande faktiska och rättsliga felaktigheter i samband med konstaterandet och den rättsliga bedömningen av de ifrågasatta överträdelserna.
- II. Sökanden anser vidare att beslutet bryter mot grundläggande form- och förfaranderegler, samt mot rätten till försvar.
- III. Slutligen anser sökanden att de böter som kommissionen har dömt i detta fall är rättsstridiga och därför skall upphävas eller nedsättas i första hand eftersom de ifrågasatta överträdelserna helt eller delvis inte har skett, och i andra hand eftersom kommissionen i vilket fall som helst inte korrekt har bestämt/motiverat det

totala beloppet av de ådömda böterna, och i synnerhet det bötesbelopp som sökanden ådömts.

(<sup>1</sup>) EGT nr L 343, 30.12.1994, s. 1.

Talan väckt den 23 mars 1995 av Blue Circle Industries PLC  
mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-88/95)

(95/C 137/74)

(Rättegångsspråk: engelska)

Blue Circle Industries PLC, företrätt av Jeremy Lever QC., Nicholas Green, Jessica Simor, Laura McRoberts, Sara Vaughan, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatfirman Elvinger & Hoss, 15, Côte d'Eich, L-1450 Luxembourg, har den 23 mars 1995 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission.

Sökanden yrkar att rätten skall

- ogiltigförklara och helt undanröja kommissionens beslut 94/815/EG (ärendena IV/33.126 och 33.322 – cement),
- alternativt undanröja de delar av beslutet som domstolen anser vara felaktiga eller strida mot grundläggande krav på rättssäkerhet samt i motsvarande utsträckning nedsätta de böter som påförts Blue Circle,
- förplikta kommissionen att ersätta Blue Circles rättegångskostnader.

*Grunder och huvudargument*

Sökanden anför att kommissionen inte med det rättsliga krav på bevisning som består i att det är ställt utom allt rimligt tvivel har visat att de anklagelser som framförts är välgrundade.

Sökanden hävdar vidare att beslutet fattats på grundval av en felaktig handläggning och en felaktig bevisvärdering. Beslutet bör enligt sökandens mening undanröjas, eftersom de formella bristerna är av sådant slag att beslutets giltighet kan ifrågasättas och det inte längre är möjligt att bota dessa brister.

I andra hand invänder sökanden att bötesbeloppet är oriktigt: I denna del framhålls att kommissionen har gjort sig skyldig till en felbedömning beträffande överträdelseernas varaktighet och svårighetsgrad samt genom att fastställa att samtliga överträdelser var avsiktliga och allvarliga.

Talan väckt den 27 mars 1995 av Expeditie- en Controlebedrijf Codirex BV mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-89/95)

(95/C 137/75)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Expeditie- en Controlebedrijf Codirex BV, Rotterdam, företrätt av P.V.F. Bos och N. J. Helder, advokater, Rotterdam, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokat M. Loesch, Rue Zitthe 8, har den 27 mars 1995 vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt väckt talan mot Europeiska gemenskapernas kommission.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- a) förklara att talan är tillåten,
- b) ogiltigförklara kommissionens beslut, eller åtminstone kommissionens handling, av den 14 november 1994, riktat till Nederländerna, med referensnummer REM: 15/94,
- c) förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

*Grunder och huvudargument*

Sökanden har mellan den 19 februari 1981 och den 23 juni 1983 i egenskap av tullombud deklarerat import av delar av fjäderfä. Med anledning av det i efterhand upptäckta bedrägeriet som importören gjort sig skyldig till, har de nederländska tullmyndigheterna avkrävt sökanden betalning av de ytterligare utestående jordbruksavgifterna. Sökanden har därefter lämnat in en ansökan om återbetalning i enlighet med artikel 13 i rådets förordning (EEG) nr 1430/79 av den 2 juni 1979(<sup>1</sup>). Nederländerna har lagt fram denna ansökan för kommissionen, som genom det ingripna beslutet avgjorde att befrielse från importavgifterna inte var berättigat.

Den talan som väckts i enlighet med artikel 173 i EGFördraget stöder sig, bland annat, på följande grunder:

- Överträdelse av kommissionens arbetsordning genom att beslutet inte är signerat av den kommissionär som är ansvarig för tullfrågor.
- Överträdelse av principen om rätten till försvar. Då sökanden har direkt rätt till befrielse från jordbruksavgifter skulle denne ha hörts under det ifrågavarande förfarandet.
- Överträdelse av artikel 13 i förordning (EEG) nr 1430/79. Kommissionen anser med orätt att en särskild situation i enlighet med denna bestämmelse inte föreligger. Sökanden hänvisar i detta avseende till följande omständigheter; diskrepans mellan de principer som ligger till grund för de nederländska och gemenskapsrättsliga reglerna på området, det rimliga i fakturornas

värde i förhållande till de då aktuella marknadspriserna och det faktum att det var omöjligt för ett ombud att kontrollera att de dokument som inlämnats vid deklarationen var riktiga.

- Överträdelse av proportionalitetsprincipen. Den plikt som enligt beslutet åligger ombudet, enligt vilken denne skall undersöka om de uppgifter som uppdragsgivaren har lämnat vid deklarationen är riktiga och om uppdragsgivarens handlande är bedrägligt eller inte, är oproportionerligt.
- Överträdelse av artikel 6 i den Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

(<sup>1</sup>) EGT nr L 175, 12.7.1979, s. 1.

#### Talan väckt den 29 mars 1995 av Walter Gill mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-90/95)

(95/C 137/76)

(Rättegångsspråk: franska)

Walter Gill, med hemvist i Sudbury (Förenade kungariket), företräd av Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure och Ariane Tornel, advokater, Bryssel, med delgivningsadress i Luxembourg hos Fiduciaire Myson sàrl, 1, rue Glesener, har den 29 mars 1995 vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt väckt talan mot Europeiska gemenskapernas kommission.

Sökanden har yrkat att rätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 26 september 1994 att avslå en begäran om skadestånd, som väckts i enlighet med artikel 90.1 i personalstadgan de 10 maj 1994,
- om så är nödvändigt, ogiltigförklara kommissionens beslut av den 28 december 1994, i vilket klagomålen och de kompletterande klagomålen uttryckligen ogillades
- förplikta svaranden att
  - som skadestånd för den ekonomiska skada och ideella skada han lidit genom att han inte delgivits information om sitt hälsotillstånd, betala sökanden en summa som motsvarar ersättning motsvarande åtta tjänsteår som han skulle ha haft rätt till om han inte, på grund av ett antal fel som begåtts, förhindrats att begära att han skulle pensioneras på grund av invaliditet,
  - betala honom dröjsmålsränta på detta skadestånd med åtta procent per år från och med talans väckande,
  - betala sökanden tiotusen ecu i skadestånd för den ideella skada han lidit genom att hans ansökningar och klagomål spritts utan inskränkning och mot hans vilja,

— betala rättegångskostnaderna.

#### Grunder och huvudsakliga argument

Sökanden, som är f.d. tjänsteman vid kommissionen, och som har en total permanent invaliditet, klandrar denna institution för att inte ha underrättat honom om vissa uppgifter om hans hälsotillstånd och, särskilt, att den inte underrättat honom om dessa när dess läkare diagnosticerade hans sjukdom, liksom att den kvarhållit honom i ett arbete som inte var förenligt med hans hälsotillstånd.

Sökanden anmärker i detta avseende att han, när han erhållit en arbetshindrande sekundär lunginflammation, begärt att, med stöd av artikel 78 andra stycket i personalstadgan, bli pensionerad på grund av invaliditet, och att det var först den 27 mars 1987, nästan sex år efter denna begäran, som han blev undersökt av invaliditetskommissionen, vilken fann att han inte hade en arbetsskada. I själva verket var det först vid detta förfarande som sökanden fick reda på att kommissionens förtroendeläkare vid läkarundersökningen vid hans anställning diagnosticerat en kronisk sekundär lunginflammation.

Sökanden gör i detta avseende särskilt gällande att kommissionen, genom att inte informera honom eller underrätta hans behandlande läkare om resultaten som dess läkare erhållit, olagligen berövat honom möjligheten att göra ett välgrundat val om han skulle acceptera ett arbete som var sådant att det kunde försämra hans hälsotillstånd.

Oförenligheten mellan motiveringarna till nomineringsmyndighetens olika beslut och utvecklingen av de versioner som denna givit under de olika förfarandena motsvarar, för övrigt, en total frånvaro av motivering.

Eftersom nomineringsmyndigheten inte lämnat sökanden närmare information om de åtgärder den vidtagit för att bevara hans anonymitet, trots att hans ombud uttryckligen begärt detta och med beaktande av de handlingar som delgivits honom under det förprocessuella förfarandet, kan sökanden inte dra någon annan slutsats än att ingen adekvat åtgärd vidtagits och att nomineringsmyndigheten kränkt hans rätt till privatlivets helgd.

#### Talan väckt den 29 mars 1995 av Lieve De Nil och Christiane Impens mot Europeiska unionens råd

(Mål T-91/95)

(95/C 137/77)

(Rättegångsspråk: franska)

Lieve De Nil, bosatt i Wolvtem (Belgien), och Christiane Impens, bosatt i Bryssel (Belgien), företräd av Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure och Ariane Tornel, advokater, Bryssel, med delgivningsadress i Luxembourg hos Fiduciaire

Myson sàrl, 1, rue Glesener, har den 29 mars 1995 vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt väckt talan mot Europeiska unionens råd.

Sökanden har yrkat att rätten skall

- ogiltigförklara rådets beslut av den 15 juni 1994, genom vilket ansökan om skadestånd för ytterligare skada uttryckligen ogillades,
- om så är nödvändigt, ogiltigförklara rådets beslut av den 9 juni 1994 och 4 januari 1995,
- förplikta svaranden att
  - betala sökandena 500 000 (femhundratusen) belgiska franc vardera som skadestånd för den ekonomiska skada de lidit,
  - betala sökandena en ecu vardera i symboliskt skadestånd för den ideella skada de lidit,
  - betala rättegångskostnaderna.

#### *Grunder och huvudsakliga argument*

Sökandena gör gällande att de tillåtit göra de interna antagningsproven Rådet/B/228 (antagningsprov för att tillåta tjänstemän i lönegrad C 1 att få sina tjänster uppgraderade till B 5), men att juryn beslutade att inte skriva in dem på förteckningen över godkända sökande. Till följd av en ogiltighetstalan mot detta beslut meddelade förstainstansrätten den 11 februari 1993 en dom i vilken de åtgärder som följt på besluten om uttagning till antagningsproven ogiltigförklarades. För verkställighet av denna dom organiserade rådet provet B/228a, vars art och villkor var identiska med vad som gällde för provet B/228. Efter det att juryn skrivit in sökandena på förteckningen över godkända sökande blev deras tjänster uppgraderade till B 5 från och med den 1 januari 1994.

Sökandena understryker att de fel som juryn gjort vid provet B/228 berövat dem möjligheten att inskrivas på förteckningen över godkända sökande och, följaktligen, att få sina tjänster uppgraderade till B 5 år 1990 eller, senast, år 1991. De har därför förlorat tre tjänsteår i lönegrad B 5. Vidare har deras möjligheter att snabbt befordras till B 4 och, därefter, till B 3, avsevärt minskats på grund av de budgetrestriktioner som införts efter år 1991. De drar därav slutsatsen att de fel som juryn begått mot dem kvarstår oaktat de åtgärder rådet vidtagit för att verkställa förstainstansrättens dom och de begär ersättning för den ekonomiska skada de lidit.

Sökandena hävdar vidare att de lidit en ideell skada som beror på det faktum att de inte skrevs in på listan för provet B/228, som inte rättats till genom de åtgärder som rådet vidtagit.

De anför slutligen att nomineringsmyndighetens beslut att avslå deras begäran av den 15 mars 1994 och deras klagomål av den 4 januari 1995 med syfte att erhålla skadestånd för den skada som orsakats av det rättsstridiga beslut som förstainstansrätten ogiltigförklarat, utgör en kränkning av artikel 176 i EG-fördraget och således nya fel i tjänsten för vilka sökandena yrkar skadestånd.

Talan väckt den 5 april 1995 av  
Sébastien Rozand-Lambiotte mot Europeiska gemenskapernas kommission  
(Mål T-96/95)  
(95/C 137/78)

(Rättegångsspråk: franska)

Sébastien Rozand-Lambiotte, med hemvist i La Javie (Frankrike), företrädd av Jean-Noël Louis, Thierry Demasseure och Ariane Tornel, advokater, Bryssel, med delgivningsadress i Luxemburg hos Fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener, har den 5 april 1995 vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt väckt talan mot Europeiska gemenskapernas kommission.

Sökanden har yrkat att rätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 12 juli 1994 att säga upp honom vid utgången av hans provanställning,
- förplikta svaranden att betala rättegångskostnaderna.

#### *Grunder och huvudsakliga argument*

Sökanden hävdar, för det första, att det ifrågasatta beslutet fattats i strid med rätten till försvar och artiklarna 26 och 43 i personalstadgan liksom motiveringsskyldigheten. Han menar att de enda omständigheter som han underrättats om inte lagligen kan utgöra grund för ett så ingripande beslut som en uppsägning.

Han gör även gällande att artikel 34 i stadgan överträtts och hävdar i detta avseende att rapporteringskommitténs arbete utförts i uppenbar strid med de regler som gäller för kommissionen och som instiftats för att garantera att medlemmarna i olika kommittéer är opartiska och att deras arbete utövas opartiskt. Han drar därav slutsatsen att kommitténs utlåtande lämnats efter ett inkorrekt förfarande och att det ifrågasatta beslutet är rättsstridigt i den mån det särskilt grundar sig på detta utlåtande.

Sökanden hävdar, vidare, att hans provanställning inte fortgått under normala förhållanden i det att hans överordnade inte försett honom med den specifika utbildning som är nödvändig för att utföra hans arbete och inte heller med lämplig handledning och nödvändiga instruktioner. Av detta följer att de på ett uppenbart sätt har brustit i sin omsorgsplikt gentemot honom.

Sökanden gör slutligen gällande ett uppenbart bedömningsfel liksom att motiveringen är så osammanhängande att det inte går att avgöra om den är grundad.

**Avskrivning av mål T-519/93<sup>(1)</sup>**

(95/C 137/79)

*(Rättegångsspråk: engelska)*

Genom beslut meddelat den 20 mars 1995, har ordföranden för Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt avskrivit mål T-519/93, Comafrika Spa, Dole Fresh Fruit Europa Ltd & Co. och Dole Fresh Fruit International Limited mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission.

---

<sup>(1)</sup> EGT nr C 188, 10.7.1993.





